

3 MOSEBOK

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27											

KAPITTEL 1

Og Herren kalte på Moses og talte til ham fra sammenkomstens telt og sa:

² Tal til Israels barn og si til dem: Når nogen av eder vil bære frem for Herren et offer av buskapen, så kan I ta eders offer enten av storfeet eller av småfeet.

³ Dersom hans offer er et brennoffer av storfeet, skal han ofre en han uten lyte; han skal føre den frem til inngangen til sammenkomstens telt, forat han kan være til velbehag for Herrens åsyn.

⁴ Og han skal legge sin hånd på brennofferets hode, så vil Herren ha velbehag i det og la det bli til soning for ham.

⁵ Så skal han slakte den unge okse for Herrens åsyn; og Arons sønner, prestene, skal bære blodet frem og sprengde blodet rundt om på det alter som står ved inngangen til sammenkomstens telt.

⁶ Og så skal han flå brennofferet og dele det op i sine stykker.

⁷ Og Arons, prestens, sønner skal gjøre op ild på alteret og legge ved til rette på ilden.

⁸ Så skal Arons sønner, prestene, legge stykkene, hodet og fettete, til rette på veden over ilden på alteret.

⁹ Innvollene og føttene skal tvettes med vann, og så skal presten brenne det alt sammen på alteret; det er et brennoffer, et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.

¹⁰ Men dersom hans offer er et brennoffer av småfeet, av fårene eller av gjetene, så skal han ofre en han uten lyte.

¹¹ Og han skal slakte den på nordsiden av alteret for Herrens åsyn; og Arons sønner, prestene, skal sprengde dens blod rundt om på alteret.

¹² Så skal han dele den op i sine stykker og ta med hodet og fettete; og presten skal legge dem til rette på veden over ilden på alteret.

¹³ Innvollene og føttene skal tvettes med vann, og så skal presten bære det alt sammen frem og brenne det på alteret; det er et brennoffer, et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.

¹⁴ Men dersom hans offer til Herren er et brennoffer av fugler, så skal han ta sitt offer enten av turtelduer eller av dueunger.

¹⁵ Og presten skal bære fuglen frem til alteret og vri hodet av den og brenne det på alteret; og dens blod skal krystes ut mot alterets vegg.

¹⁶ Så skal han ta ut dens kro med urenheten som er i den, og kaste den på askehaugen ved østsiden av alteret.

¹⁷ Derefter skal han flekke fuglen ved vingene, dog uten å rive dem av, og så skal presten brenne den på alteret på veden over ilden; det er et brennoffer, et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.

KAPITTEL 2

Når nogen vil ofre et matoffer til Herren, så skal hans offer være fint mel; og han skal helle olje på det og legge virak ved.

² Så skal han bære det frem til Arons sønner, prestene, og presten skal ta en håndfull av det, av det fine mel og av oljen, dessuten all viraken, og han skal brenne det som ihukommelses-offer på alteret; det er et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.

³ Det som blir tilovers av matofferet, skal Aron og hans sønner ha; det hører til det som er høihellig av Herrens ildoffer.

⁴ Og når du vil ofre et matoffer av noget som er bakt i ovn, så skal det være av fint mel, usyrede kaker med olje i eller usyrede brødleiver smurt med olje.

⁵ Og dersom ditt offer er et matoffer som er stekt på helle, så skal det være av fint mel som er blandet med olje og usyret.

⁶ Du skal bryte det i stykker og helle olje på det; det er et matoffer.

⁷ Og dersom ditt offer er et matoffer som er stekt i panne, så skal det lages av fint mel med olje.

⁸ Det matoffer som er tillaget på en av disse måter, skal du bære frem for Herren; du skal komme til presten med det, og han skal bære det frem til alteret.

⁹ Og presten skal av matofferet ta ut ihukommelses-offeret og brenne det på alteret; det er et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.

¹⁰ Og det som blir tilovers av matofferet, skal Aron og hans sønner ha; det hører til det som er høihellig av Herrens ildoffer.

¹¹ Intet matoffer som I vil ofre til Herren, skal lages til med noget som er surt; for hverken av surdeig eller av honning skal I brenne ildoffer for Herren.

¹² Som en førstegrøde-gave kan I bære slike offer frem for Herren, men på alteret skal de ikke komme, til velbehagelig duft.

¹³ Alle dine matoffer skal du salte; du skal ikke la det fattes på salt i ditt matoffer; for saltet hører til din Guds pakt; til alle dine offer skal du bære frem salt.

¹⁴ Dersom du vil ofre et matoffer av førstegrøden til Herren, så skal du ofre aks som er ristet over ilden, nyhøstet korn som er knust; det skal være ditt matoffer av førstegrøden.

¹⁵ Du skal ha olje på det og legge virak ved; det er et matoffer.

¹⁶ Og presten skal til ihukommelses-offer brenne noget av det knuste korn og av oljen og dessuten all viraken; det er et ildoffer for Herren.

KAPITTEL 3

Dersom nogen vil bære frem et takkoffer, og han tar det av storfeet, så skal det offerdyr han fører frem for Herrens åsyn, enten det er han eller hun, være uten lyte.

² Han skal legge sin hånd på offerdyrets hode og slakte det ved inngangen til sammenkomstens telt; og Arons sønner, prestene, skal sprengte blodet rundt om på alteret.

³ Så skal han av takkofferet ofre et ildoffer til Herren, og det skal være fett som dekker

innvollene, og alt det fett som er på innvollene,

⁴ og begge nyrene med det fett som er på dem, ved lendene, og den store leverlapp; den skal han ta ut sammen med nyrene.

⁵ Og Arons sønner skal brenne det på alteret sammen med brennofferet som ligger over veden på ilden; det er et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.

⁶ Dersom han vil bære frem for Herren et takkoffer av småfeet, så skal han ofre en han eller hun uten lyte.

⁷ Er det et får han vil ofre, så skal han føre det frem for Herrens åsyn

⁸ og legge sin hånd på offerdyrets hode og slakte det foran sammenkomstens telt; og Arons sønner skal sprengne blodet rundt om på alteret.

⁹ Så skal han av takkofferet bære frem et ildoffer for Herren, og det skal være fett: hele halen -- den skal han skjære av like ved ryggbenet -- og fett som dekker innvollene, og alt det fett som er på innvollene,

¹⁰ og begge nyrene med det fett som er på dem, ved lendene, og den store leverlapp; den skal han ta ut sammen med nyrene.

¹¹ Og presten skal brenne det på alteret; det er et ildoffermåltid for Herren.

¹² Er det en gjet han vil ofre, så skal han føre den frem for Herrens åsyn

¹³ og legge sin hånd på dens hode og slakte den foran sammenkomstens telt; og Arons sønner skal sprengne blodet rundt om på alteret.

¹⁴ Så skal han av sitt offer bære frem et ildoffer for Herren, og det skal være fett som dekker innvollene, og alt det fett som er på innvollene,

¹⁵ og begge nyrene med det fett som er på dem, ved lendene, og den store leverlapp; den skal han ta ut sammen med nyrene.

¹⁶ Og presten skal brenne det på alteret; det er et ildoffermåltid til velbehagelig duft. Alt fett hører Herren til.

¹⁷ Det skal være en evig lov for eder, fra slekt til slekt, hvor I så bor. Intet fett og intet blod skal I ete.

KAPITTEL 4

Og Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Israels barn og si: Når nogen synder av vanvare mot noget av Herrens bud og gjør noget som han har forbudt å gjøre,

³ så skal han, dersom det er den salvede prest som synder og således fører skyld over folket, ofre Herren en ung okse uten lyte til bot for den synd han har gjort; det er hans syndoffer.

⁴ Han skal føre oxen frem for Herrens åsyn, til inngangen til sammenkomstens telt, og han skal legge sin hånd på oksens hode, og han skal slakte oxen for Herrens åsyn.

⁵ Så skal han -- den salvede prest -- ta av oksens blod og bære det inn i sammenkomstens telt.

⁶ Og han -- presten -- skal dyppe sin finger i blodet, og han skal sprengne av blodet syv ganger for Herrens åsyn, like foran helligdommens forheng.

⁷ Noget av blodet skal han stryke på hornene av alteret med den velluktende røkelse, det som står for Herrens åsyn i sammenkomstens telt; og resten av oksens blod skal han helle ut ved foten av brennofferalteret, som står ved inngangen til sammenkomstens telt.

⁸ Alt fett på syndoffer-oksen skal han ta ut av den, både fett som dekker innvollene, og

alt det fett som er på innvollene,

⁹ og begge nyrene med det fett som er på dem, ved lendene, og den store leverlapp; den skal han ta ut sammen med nyrene.

¹⁰ Alt dette skal tas ut, likesom det tas ut av takkoffer-oksen; og presten skal brenne det på brennoffer-alteret.

¹¹ Men oksens hud og alt dens kjøtt med hode og med føtter og innvoller og skarn,

¹² hele oxen skal han føre utenfor leiren til et rent sted, der hvor de slår ut asken, og han skal brenne den op på veden; der hvor de slår ut asken, der skal den brennes.

¹³ Dersom det er hele Israels menighet som synder av vanvare mot noget av Herrens bud, så det er skjult for folkets øine, og de gjør noget som han har forbudt å gjøre, og således fører skyld over sig,

¹⁴ og så den synd de har gjort, blir vitterlig, da skal folket ofre en ung okse til syndoffer. Den skal de føre frem foran sammenkomstens telt,

¹⁵ og menighetens eldste skal legge sine hender på oksens hode for Herrens åsyn, og så skal oxen slaktes for Herrens åsyn.

¹⁶ Den salvede prest skal bære noget av oksens blod inn i sammenkomstens telt.

¹⁷ Og han -- presten -- skal dyppe sin finger i blodet og sprenges syv ganger for Herrens åsyn, like foran forhenget.

¹⁸ Noget av blodet skal han stryke på hornene av det alter som står for Herrens åsyn i sammenkomstens telt; og resten av blodet skal han helle ut ved foten av brennoffer-alteret, som står ved inngangen til sammenkomstens telt.

¹⁹ Alt fett på oxen skal han ta ut av den og brenne på alteret.

²⁰ Han skal gjøre med denne okse likesom han gjorde med den første syndoffer-okse. Og presten skal gjøre soning for dem, så de får forlatelse.

²¹ Så skal de føre oxen utenfor leiren og brenne den op likesom den første okse; det er syndofferet for menigheten.

²² Er det en høvding som synder av vanvare mot noget av Herrens, sin Guds bud og gjør noget som han har forbudt å gjøre, og således fører skyld over sig,

²³ og så den synd han har gjort, blir vitterlig for ham, da skal han som sitt offer føre frem en gjetebukk, en han uten lyte.

²⁴ Og han skal legge sin hånd på bukkens hode og slakte den på det sted hvor de slakter brennofferet for Herrens åsyn; det er et syndoffer.

²⁵ Presten skal ta av syndofferets blod på sin finger og stryke det på hornene av brennoffer-alteret; og resten av blodet skal han helle ut ved foten av brennoffer-alteret.

²⁶ Alt fett skal han brenne på alteret likesom takkofferets fett. Og presten skal gjøre soning for ham og fri ham for hans synd, så han får forlatelse.

²⁷ Dersom det er nogen av det menige folk som synder av vanvare mot noget av Herrens bud og gjør noget som han har forbudt å gjøre, og således fører skyld over sig,

²⁸ og så den synd han har gjort, blir vitterlig for ham, da skal han som sitt offer for den synd han har gjort, føre frem en gjet uten lyte, en hun.

²⁹ Og han skal legge sin hånd på syndofferets hode og slakte syndofferet der hvor brennofferet slaktes.

³⁰ Presten skal ta av gjetens blod på sin finger og stryke det på hornene av brennoffer-alteret; og resten av blodet skal han helle ut ved alterets fot.

³¹ Alt fett skal han ta ut, likesom fett tas ut av takkofferet, og presten skal brenne det på alteret til en velbehagelig duft for Herren. Således skal presten gjøre soning for ham,

så han får forlatelse.

³² Er det et får han fører frem som syndoffer, så skal han komme med en hun uten lyte.

³³ Og han skal legge sin hånd på offerdyrets hode og slakte det til syndoffer på det sted hvor brennofferet slaktes.

³⁴ Presten skal ta av syndofferets blod på sin finger og stryke det på hornene av brennoffer-alteret; og resten av blodet skal han helle ut ved alterets fot.

³⁵ Alt fett skal han ta ut, likesom fett på fåret tas ut av takkofferet, og presten skal brenne det på alteret sammen med Herrens ildoffer. Således skal presten gjøre soning for ham for den synd han har gjort, så han får forlatelse.

KAPITTEL 5

Når noen synder, idet han hører opropet til ed og kunde vidne om noget som han enten har sett eller er blitt vitende om, men allikevel ikke gir opplysning derom, og det således ligger en misgjerning på ham,

² eller når noen uten å vite det rører ved noget urent, enten det er åtselet av et urent vilt dyr eller åtselet av et urent tamt dyr eller åtselet av et urent kryp, og han således er blitt uren og har ført skyld over sig,

³ eller når han uten å vite det rører ved et menneskes urenhhet, hvad det så er for urenhhet det gjelder, og han siden får vite det og kjenner sig skyldig,

⁴ eller når noen uten å sanse sig sverger tankeløst med sine leber at han vil gjøre noget, enten ondt eller godt, hvad det så kan være et menneske tankeløst sverger på, og han siden blir det var og kjenner sig skyldig i noget av disse stykker --

⁵ når noen altså har ført skyld over sig med noget av dette og bekjenner det han har syndet i,

⁶ da skal han til bot for den synd han har gjort, bære frem for Herren et syndoffer; det skal være en hun av småfeet, et får eller en gjet. Og presten skal gjøre soning for ham og fri ham for hans synd.

⁷ Men dersom han ikke har råd til et stykke småfe, skal han til bot for sin synd bære frem for Herren to turtelduer eller to dueunger, en til syndoffer og en til brennoffer.

⁸ Han skal føre dem frem til presten, og presten skal først ofre den som er til syndoffer; han skal vri hodet av den like over nakken, dog uten å rive det av.

⁹ Så skal han sprengte av syndofferets blod på alterets vegg, og det som er tilovers av blodet, skal krystes ut ved alterets fot; det er et syndoffer.

¹⁰ Den andre fugl skal han ofre som brennoffer, som foreskrevet er. Og presten skal gjøre soning for ham og fri ham for den synd han har gjort sig skyldig i, så han får forlatelse.

¹¹ Men dersom han ikke har råd til to turtelduer eller to dueunger, så skal han til bot for det han har syndet, ofre tiendedelen av en efa fint mel som syndoffer; han skal ikke ha olje på det og ikke legge virak ved; for det er et syndoffer.

¹² Han skal bære det til presten, og presten skal ta en håndfull av det som ihukommelses-offer og brenne det på alteret sammen med Herrens ildoffer; det er et syndoffer.

¹³ Og presten skal gjøre soning for ham for den synd han har gjort i noget av hine stykker, så han får forlatelse. Og resten av det skal høre presten til på samme måte som ved matofferet.

¹⁴ Og Herren talte til Moses og sa:

¹⁵ Når noen farer troløst frem og av vanvare forsynder sig mot noen av Herrens hellige

ting, så skal han til bot for sin synd ofre Herren som skyldoffer en vær uten lyte av sitt småfe, en som efter din verdsetning er verd minst to sekler i sølv efter helligdommens sekel.

¹⁶ Og det hellige han har forsyndet sig mot, skal han gi vederlag for, og han skal legge femtedelen til og gi det til presten. Og presten skal gjøre soning for ham med skyldoffer-væren, så han får forlatelse.

¹⁷ Når nogen uten å vite det synder mot noget av Herrens bud og gjør noget han har forbudt å gjøre, og han således har ført skyld over sig, og det ligger misgjerning på ham,

¹⁸ så skal han som skyldoffer føre frem til presten en vær uten lyte av sitt småfe, efter din verdsetning. Og presten skal gjøre soning for ham for den synd han uvitterlig har gjort, så han får forlatelse.

¹⁹ Det er et skyldoffer; han er blitt skyldig for Herren.

KAPITTEL 6

(5:20)

Og Herren talte til Moses og sa:

² (5:21) Når nogen synder og farer troløst frem mot Herren, idet han for sin næste lyver om noget som er ham betrodd eller nedlagt hos ham, eller om noget han har røvet, eller han med vold har fratatt sin næste noget,

³ (5:22) eller han har funnet noget som var tapt, og lyver om det, eller han sverger falsk om noget av alt det et menneske kan forsynde sig med,

⁴ (5:23) da skal den som således har syndet og ført skyld over sig, gi tilbake det han har røvet eller har tatt med vold, eller som var ham betrodd, eller som var tapt, og som han har funnet,

⁵ (5:24) eller hvad det kan være som han har svoret falsk om, og han skal godtgjøre det med dets fulle verd, og enda legge til femtedelen; han skal gi det til eiermannen samme dag som han bærer frem sitt skyldoffer.

⁶ (5:25) Og til bot for sin synd skal han føre frem til presten et skyldoffer for Herren: en vær uten lyte av sitt småfe, efter din verdsetning.

⁷ (5:26) Og presten skal gjøre soning for ham for Herrens åsyn, så han får forlatelse, hvad han så har gjort og ført skyld over sig med.

⁸ (6:1) Og Herren talte til Moses og sa:

⁹ (6:2) Byd Aron og hans sønner og si: Dette er loven om brennofferet: Brennofferet skal ligge på sitt bål på alteret hele natten til om morgenen, og således skal alterilden holdes brennende.

¹⁰ (6:3) Og presten skal klæ sig i sin lerretskjortel og ha lerretsbenklær på nærmest legemet, og han skal ta bort asken efter brennofferet som ilden har fortært på alteret, og legge den ved siden av alteret.

¹¹ (6:4) Så skal han ta av sig sine klær og ta på sig andre klær og bære asken utenfor leiren til et rent sted.

¹² (6:5) Ilden skal holdes brennende på alteret, den må ikke slukne; hver morgen skal presten legge ny ved på ilden og legge brennofferet til rette på den og brenne takkofferets fettstykker på den.

¹³ (6:6) En stadig ild skal holdes tendt på alteret; den må ikke slukne.

¹⁴ (6:7) Og dette er loven om matofferet: Arons sønner skal bære det frem for Herrens åsyn, foran alteret.

- ¹⁵ (6:8) Og presten skal ta en håndfull av matofferets fine mel og av dets olje og all viraken som er på matofferet, og brenne det på alteret til en velbehagelig duft, som et ihukommelses-offer til Herren.
- ¹⁶ (6:9) Og det som blir tilovers, skal Aron og hans sønner ete; det skal etes usyret på et hellig sted; i forgården til sammenkomstens telt skal de ete det.
- ¹⁷ (6:10) Det skal ikke bakes med surdeig; jeg har gitt dem det som deres del av mine ildoffer, det er høihellig likesom syndofferet og skyldofferet.
- ¹⁸ (6:11) Alt mannkjønn blandt Arons barn kan ete det; det skal til alle tider, fra slekt til slekt, være eders del av Herrens ildoffere; enhver som rører ved dem, skal være hellig.
- ¹⁹ (6:12) Og Herren talte til Moses og sa:
- ²⁰ (6:13) Dette er Arons og hans sønners offer, som de skal ofre Herren den dag en av dem blir salvet: tiendedelen av en efa fint mel som stadig matoffer, halvdelen om morgenen og halvdelen om aftenen.
- ²¹ (6:14) Det skal lages til med olje på en helle; godt knadd skal det være når du bærer det frem; et matoffer som er bakt, skal du bære frem i små stykker til en velbehagelig duft for Herren.
- ²² (6:15) Den av hans sønner som blir salvet til prest i hans sted, skal lage det til; det er en evig lov; det skal brennes op helt for Herren.
- ²³ (6:16) Ethvert matoffer som en prest bærer frem for sig selv, skal brennes helt; det må ikke etes.
- ²⁴ (6:17) Og Herren talte til Moses og sa:
- ²⁵ (6:18) Tal til Aron og hans sønner og si: Dette er loven om syndofferet: På det sted hvor brennofferet slaktes, skal syndofferet slaktes for Herrens åsyn; det er høihellig.
- ²⁶ (6:19) Den prest som bærer frem syndofferet, kan ete det; det skal etes på et hellig sted, i forgården til sammenkomstens telt.
- ²⁷ (6:20) Enhver som rører ved dets kjøtt, skal være hellig; og om det skvetter noget av dets blod på et klædningsstykke, skal du tvette det på et hellig sted.
- ²⁸ (6:21) Er det et lerkar det kokes i, så skal det slås i stykker; men er det kokt i et kobberkar, så skal karet skures og skylles med vann.
- ²⁹ (6:22) Alt mannkjønn blandt prestene kan ete det; det er høihellig.
- ³⁰ (6:23) Men intet syndoffer som der bæres blod av inn i sammenkomstens telt for å gjøre soning i helligdommen, må etes; det skal brennes op med ild.

KAPITTEL 7

Og dette er loven om skyldofferet: Det er høihellig.

- ² På det sted hvor brennofferet slaktes, skal skyldofferet slaktes, og dets blod skal sprenges rundt om på alteret.
- ³ Og alt fett skal ofres, både halen og fett som dekker innvollene,
- ⁴ og begge nyrene med det fett som er på dem, ved lendene, og den store leverlapp; den skal tas ut sammen med nyrene.
- ⁵ Og presten skal brenne det på alteret som ildoffer til Herren; det er et skyldoffer.
- ⁶ Alt mannkjønn blandt prestene kan ete det; på et hellig sted skal det etes; det er høihellig.
- ⁷ Med skyldofferet skal det være likesom med syndofferet; det gjelder én lov for begge; den prest som gjør soning med det, ham skal det tilhøre.

- ⁸ Når en prest ofrer brennoffer for nogen, så skal huden av det brennoffer han har ofret, tilhøre den samme prest.
- ⁹ Og ethvert matoffer som bakes i ovn, eller som stekes i panne eller på helle, skal tilhøre den prest som ofrer det.
- ¹⁰ Og ethvert matoffer som er blandet med olje, eller som er tørt, skal høre alle Arons sønner til, den ene som den andre.
- ¹¹ Og dette er loven om takkofferet som ofres til Herren:
- ¹² Dersom nogen ofrer det til lovprisning, så skal han foruten slaktofferet som bæres frem til lovprisning, ofre usyrede kaker med olje i og usyrede brødleiver smurt med olje, og fint mel knadd til kaker med olje i.
- ¹³ Dette er den offergave han skal bære frem foruten det slaktoffer som bæres frem til takk og lovprisning, og dessuten syrede kaker.
- ¹⁴ Av dette offer skal han bære frem én kake av hvert slag som gave til Herren; det skal tilhøre presten som sprenger takkofferets blod på alteret.
- ¹⁵ Kjøttet av et takkoffer som bæres frem til lovprisning, skal etes på den dag det ofres; intet av det skal bli liggende til om morgenen.
- ¹⁶ Dersom nogens slaktoffer er et lovet offer eller et frivillig offer, skal det etes på den dag det ofres; men det som levnes, kan etes den næste dag.
- ¹⁷ Men hvad som enda blir tilovers av slaktofferets kjøtt, skal på den tredje dag brennes op med ild.
- ¹⁸ Om nogen på den tredje dag eter av takkofferets kjøtt, da har Herren ikke velbehag i offeret; det skal ikke regnes den som ofret det, til gode, det skal være en vederstyggelighet, og den som eter av det, gjør en misgjerning som han kommer til å bøte for.
- ¹⁹ Kjøtt [nemlig av takkofferet] som kommer nær noget urent, skal ikke etes, det skal brennes op med ild; ellers kan alle som er rene, ete av kjøttet.
- ²⁰ Men den som eter kjøtt av Herrens takkoffer mens det er noget urent på ham, han skal utryddes av sitt folk.
- ²¹ Og når nogen rører ved noget urent, enten det er et menneskes urenhet eller et urent dyr eller noget annet urent og vederstyggelig, og så eter av kjøttet av Herrens takkoffer, da skal han utryddes av sitt folk.
- ²² Og Herren talte til Moses og sa:
- ²³ Tal til Israels barn og si: I skal ikke ete fett av okse eller får eller gjet.
- ²⁴ Fettet av et selvdødt dyr eller av et sønderrevet dyr kan brukes til alle slags arbeid; men ete det må I ikke;
- ²⁵ for hver den som eter fett av noget dyr som det ofres ildoffer av til Herren, han skal utryddes av sitt folk.
- ²⁶ Og blod skal I ikke ete, hverken av fugl eller fe, hvor I så bor.
- ²⁷ Enhver som nogensinne eter blod, han skal utryddes av sitt folk.
- ²⁸ Og Herren talte til Moses og sa:
- ²⁹ Tal til Israels barn og si: Den som ofrer sitt takke-slaktoffer til Herren, han skal bære frem for Herren sin offergave av sitt takke-slaktoffer.
- ³⁰ Med egne hender skal han bære frem Herrens ildoffer; både fett og brystet skal han bære frem, og brystet skal svinges for Herrens åsyn.
- ³¹ Og presten skal brenne fett på alteret; men brystet skal høre Aron og hans sønner til.
- ³² Og det høire lår skal I gi presten som gave av eders takkoffer.

- ³³ Den av Arons sønner som ofrer takkoffer-blodet og fettet, han skal ha det høre lår som sin del;
- ³⁴ for svinge-brystet og løfte-låret har jeg tatt fra Israels barn av deres takke-slaktoffer og gitt til Aron, presten, og til hans sønner som en evig rettighet de kan kreve av Israels barn.
- ³⁵ Dette er Arons del og hans sønners del av Herrens ildoffer, som gis dem på den dag de føres frem for å tjene Herren som prester,
- ³⁶ den del som Herren befalte skulde gis dem av Israels barn på den dag de salves, en evig rettighet, fra slekt til slekt.
- ³⁷ Dette er loven om brennofferet, om matofferet og om syndofferet og om skyldofferet og om innvielsesofferet og om takkofferet,
- ³⁸ den som Herren gav Moses på Sinai berg den dag han bød Israels barn å ofre Herren sine offer i Sinai ørken.

KAPITTEL 8

Og Herren talte til Moses og sa:

- ² Hent Aron og hans sønner og ta deres klær og salvings-oljen og syndoffer-oksen og de to værere og kurven med de usyrede brød,
- ³ og kall hele menigheten sammen ved inngangen til sammenkomstens telt!
- ⁴ Og Moses gjorde som Herren bød ham; og menigheten samledes ved inngangen til sammenkomstens telt.
- ⁵ Og Moses sa til menigheten: Således har Herren befalt å gjøre.
- ⁶ Så førte Moses Aron og hans sønner frem og tvettet dem med vann.
- ⁷ Og han gav ham underkjortelen på og spent beltet om ham og klædde ham i overkjortelen og gav ham livkjortelen på og bandt livkjortelens belte om ham, og med det snørte han livkjortelen sammen.
- ⁸ Så satte han brystduken på ham, og la brystduken la han urim og tummim.
- ⁹ Og han satte huen på hans hode, og på dens forside satte han gullplaten, det hellige hodesmykke, således som Herren hadde befalt Moses.
- ¹⁰ Og Moses tok salvings-oljen og salvet tabernaklet og alt som var i det, og helliget det.
- ¹¹ Og han sprengte av oljen syv ganger på alteret og salvet alteret og alt som hørte det til, og tvette-karet med sitt fotstykke, og således helliget han dem.
- ¹² Og han helte av salvings-oljen på Arons hode og salvet ham og helliget ham.
- ¹³ Så førte Moses Arons sønner frem og klædde dem i underkjortler og spent belte om dem og bandt høie huer på dem, således som Herren hadde befalt Moses.
- ¹⁴ Så ledet han syndoffer-oksen frem, og Aron og hans sønner la sine hender på syndoffer-oksens hode.
- ¹⁵ Og de slaktet den, og Moses tok blodet og strøk det rundt om på alterets horn med sin finger og rensset alteret for synd; og resten av blodet helte han ut ved alterets fot. Således gjorde han soning for det og helliget det.
- ¹⁶ Og han tok alt fettet som var på innvollene, og den store leverlapp og begge nyrene og fettet på dem, og Moses brente det på alteret.
- ¹⁷ Men oxen med dens hud og dens kjøtt og dens skarn brente han op med ild utenfor leiren, således som Herren hadde befalt Moses.
- ¹⁸ Så ledet han brennoffer-væren frem, og Aron og hans sønner la sine hender på værens hode.

- 19** Og de slaktet den, og Moses sprengte blodet rundt om på alteret.
- 20** Men væren selv delte de op i sine stykker, og Moses brente hodet og stykkene og fettet.
- 21** Og de tvettet innvollene og føttene med vann, og Moses brente hele væren på alteret; det var et brennoffer til en velbehagelig duft, det var et ildoffer for Herren, således som Herren hadde befalt Moses.
- 22** Så ledet han frem den andre vær, innvielses-væren, og Aron og hans sønner la sine hender på værens hode.
- 23** Og de slaktet den, og Moses tok av dens blod og strøk på Arons høire ørelapp og på tommelfingeren på hans høire hånd og på stortåen på hans høire fot.
- 24** Så førte de Arons sønner frem, og Moses strøk noget av blodet på deres høire ørelapp og på tommelfingeren på deres høire hånd og på stortåen på deres høire fot. Og Moses sprengte resten av blodet rundt om på alteret.
- 25** Og han tok fett, både halen og alt fett som var på innvollene, og den store leverlapp. Og begge nyrene og fett på dem og det høire lår;
- 26** og av kurven med de usyrede brød, som stod for Herrens åsyn, tok han en usyret kake og en oljekake og en brødleiv og la på fettstykkene og på det høire lår.
- 27** Alt dette la han i Arons hender og i hans sønners hender; og han svinget det for Herrens åsyn.
- 28** Så tok Moses det av deres hånd og brente det på alteret sammen med brennofferet; det var et innvielsesoffer til en velbehagelig duft, det var et ildoffer for Herren.
- 29** Derefter tok Moses brystet og svinget det for Herrens åsyn; det var den del Moses fikk av innvielses væren, således som Herren hadde befalt Moses.
- 30** Og Moses tok av salvingsoljen og av blodet som var på alteret, og sprengte på Aron og på hans klær og likeledes på hans sønner og deres klær; således helliget han Aron og hans klær og likeledes hans sønner og hans sønners klær.
- 31** Og Moses sa til Aron og hans sønner: Kok kjøttet ved inngangen til sammenkomstens telt og et det der sammen med brødet som er i innvielses-kurven, således som jeg har befalt og sagt: Aron og hans sønner skal ete det.
- 32** Men det som blir tilovers av kjøttet og av brødet, skal I brenne op med ild.
- 33** Og i syv dager skal I ikke gå bort fra inngangen til sammenkomstens telt -- helt til den dag da eders innvielses-tid er til ende; for syv dager skal eders innvielse vare.
- 34** Som det er gjort idag, så har Herren befalt det skal gjøres også de andre dager, for å gjøre soning for eder.
- 35** I skal bli ved inngangen til sammenkomstens telt i syv dager, både dag og natt, og ta vare på det som Herren vil ha varetatt, så I ikke skal dø; for således er mig befalt.
- 36** Og Aron og hans sønner gjorde alt det som Herren hadde befalt ved Moses.

KAPITTEL 9

- O**g på den åttende dag kalte Moses Aron og hans sønner og Israels eldste til sig.
- 2** Og han sa til Aron: Ta dig en oksekalv til syndoffer og en vær til brennoffer, begge uten lyte, og led dem frem for Herrens åsyn!
- 3** Og du skal tale til Israels barn og si: Ta en gjetebukke til syndoffer og en kalv og et lam, begge årsgamle og uten lyte, til brennoffer,
- 4** og en okse og en vær til takkoffer, for å ofre dem for Herrens åsyn, og et matoffer,

tillaget med olje! For idag vil Herren åpenbare sig for eder.

⁵ Og de tok det som Moses hadde befalt, og farte det frem foran sammenkomstens telt; og hele menigheten trådte til og stod for Herrens åsyn.

⁶ Da sa Moses: Dette er det Herren har befalt eder å gjøre; så skal Herrens herlighet åpenbare sig for eder.

⁷ Så sa Moses til Aron: Tred frem til alteret og ofre ditt syndoffer og ditt brennoffer og gjør soning for dig og for folket, og ofre så folkets offer og gjør soning for dem, således som Herren har befalt!

⁸ Og Aron trådte frem til alteret og slaktet den kalv som skulde være syndoffer for ham selv.

⁹ Og Arons sønner bar blodet til ham, og han dyppet sin finger i blodet og strøk det på alterets horn, og resten av blodet helte han ut ved alterets fot.

¹⁰ Men fettstykken og nyrene og den store leverlapp av syndofferet brente han på alteret, således som Herren hadde befalt Moses.

¹¹ Og kjøttet og huden brente han op med ild utenfor leiren.

¹² Så slaktet han brennofferet; og Arons sønner rakte ham blodet, og han sprengte det rundt om på alteret.

¹³ Og de rakte ham brennofferet, stykke for stykke, og hodet, og han brente det på alteret.

¹⁴ Og han tvettet innvollene og føttene og brente dem sammen med brennofferet på alteret.

¹⁵ Så førte han folkets offer frem; han tok bukken som skulde være syndoffer for folket, og slaktet den og ofret den til et syndoffer, likesom det første offerdyr.

¹⁶ Så førte han brennofferet frem og ofret det, som det var foreskrevet.

¹⁷ Derefter bar han matofferet frem og tok en håndfull av det og brente på alteret, foruten morgenbrennofferet.

¹⁸ Så slaktet han oxen og væren som skulde være folkets takkoffer; og Arons sønner rakte ham blodet, og han sprengte det rundt om på alteret.

¹⁹ Men fettstykkene av oxen, og halen og fettstykken som dekket innvollene, og nyrene og den store leverlapp av væren --

²⁰ disse fettstykker la de på bryststykkene; og han brente fettstykkene på alteret,

²¹ men bryststykkene og det høire lår svinget Aron for Herrens åsyn, således som Moses hadde befalt.

²² Og Aron løftet sine hender over folket og velsignet dem; og så steg han ned, efterat han hadde ofret syndofferet og brennofferet og takkofferet.

²³ Derefter gikk Moses og Aron inn i sammenkomstens telt, og da de kom ut igjen, velsignet de folket. Da åpenbarte Herrens herlighet sig for hele folket,

²⁴ og det gikk ild ut fra Herrens åsyn og fortærte brennofferet og fettstykkene på alteret; og hele folket så det, og de ropte høit av glede og falt ned på sitt ansikt.

KAPITTEL 10

Men Arons sønner Nadab og Abihu tok hver sitt ildkar og la ild i dem og la røkelse på ilden og bar fremmed ild inn for Herrens åsyn, som han ikke hadde befalt dem.

² Da gikk det ild ut fra Herrens åsyn og fortærte dem, og de døde for Herrens åsyn.

³ Da sa Moses til Aron: Dette var det Herren talte om da han sa: På dem som står mig nær, vil jeg åpenbare min hellighet, og for alt folkets åsyn vil jeg forherlige mig. Og Aron

tidde.

⁴ Men Moses kalte på Misael og Elsafan, sønner av Arons farbror Ussiel, og sa til dem: Tred frem og bær eders brødre bort fra helligdommen og utenfor leiren!

⁵ Og de trådte frem og bar dem i deres kjortler utenfor leiren, som Moses hadde sagt.

⁶ Da sa Moses til Aron og hans sønner Eleasar og Itamar: I skal ikke rake eders hoder og ikke sønderrive eders klær, forat I ikke skal dø, og forat han [Herren] ikke skal vredes på hele menigheten; men eders brødre, hele Israels hus, skal gråte over denne brand som Herren har optendt.

⁷ Og I skal ikke gå bort fra inngangen til sammenkomstens telt, forat I ikke skal dø; for Herrens salvings-olje er på eder. Og de gjorde som Moses sa.

⁸ Og Herren talte til Aron og sa:

⁹ Vin eller sterk drikk skal hverken du eller dine sønner drikke når I går inn i sammenkomstens telt, forat I ikke skal dø--det skal være en evig lov for eder, fra slekt til slekt --

¹⁰ så I kan gjøre forskjell mellom hellig og vanhellig, mellom urent og rent,

¹¹ og lære Israels barn alle de lover som Herren har kunngjort dem ved Moses.

¹² Så sa Moses til Aron og hans sønner Eleasar og Itamar, som ennå var i live: Ta det matoffer som er tilovers av Herrens ildoffer, og et det usyret ved siden av alteret; for det er høihellig.

¹³ I skal ete det på et hellig sted, for det er din og dine sønners fastsatte del av Herrens ildoffer; således er det mig befalt.

¹⁴ Og svinge-brystet og løfte-låret skal I ete på et rent sted, du og dine sønner og dine døtre med dig; for det er gitt dig og dine barn som eders fastsatte del av Israels barns takkoffer.

¹⁵ Løfte-låret og svinge-brystet skal de bære frem sammen med ildofferfettstykkene og svinge dem for Herrens åsyn; og det skal være din og dine barns fastsatte del til evig tid, således som Herren har befalt.

¹⁶ Da nu Moses spurte etter syndoffer-bukken, viste det seg at den var opbrent; da blev han vred på Eleasar og Itamar, Arons sønner som ennå var i live, og han sa:

¹⁷ Hvorfor har I ikke ett syndofferet på det hellige sted? Det er jo høihellig, og han har gitt eder det forat I skal bortta menighetens syndeskyld og gjøre soning for dem for Herrens åsyn.

¹⁸ Blodet blev jo ikke båret inn i helligdommen; derfor skulde I ha ett kjøttet på det hellige sted, således som jeg har befalt.

¹⁹ Da sa Aron til Moses: De har jo idag ofret sitt syndoffer og sitt brennoffer for Herrens åsyn, og enda er slik en ulykke hendt mig. Om jeg nu hadde ett syndoffer idag, skulde da det ha vært godt i Herrens øine?

²⁰ Da Moses hørte dette, syntes han det var rett.

KAPITTEL 11

Og Herren talte til Moses og Aron og sa til dem:

² Tal til Israels barn og si: Dette er de dyr som I kan ete av alle firføtte dyr på jorden:

³ Alle de firføtte dyr som har klover og har klovene kløvd helt igjennom, og som tygger drøv, dem kan I ete.

⁴ Det er bare disse I ikke skal ete blandt dem som tygger drøv, og blandt dem som har

klover: kamelen, for den tygger vel drøv, men den har ikke klover, den skal være uren for eder,

⁵ og fjellgrevlingen, for den tygger vel drøv, men har ikke klover, den skal være uren for eder,

⁶ og haren, for den tygger vel drøv, men har ikke klover, den skal være uren for eder,

⁷ og svinet, for det har vel klover og har klovene kløvd helt igjennem, men det tygger ikke drøv, det skal være urent for eder.

⁸ Av disse dyrs kjøtt skal I ikke ete, og ved deres døde kropp skal I ikke røre; de skal være urene for eder.

⁹ Dette kan I ete av alt det som er i vannet: Alt det i vannet -- i havene og i elvene -- som har finner og skjell, det kan I ete.

¹⁰ Men det som ikke har finner og skjell av alt det som finnes i havene og i elvene, av alt det som vrirler i vannet, og av alt levende som er i vannet, det skal være en vederstyggelighet for eder.

¹¹ En vederstyggelighet skal de være for eder; av deres kjøtt skal I ikke ete, og deres døde kropp skal I holde for en vederstyggelighet.

¹² Alt i vannet som ikke har finner og skjell, det skal være en vederstyggelighet for eder.

¹³ Dette er de fugler I skal holde for en vederstyggelighet, de skal ikke etes, de er en vederstyggelighet: landørnen og havørnen og fiskeørnen

¹⁴ og glenten, og falken efter sine arter,

¹⁵ alle ravner efter sine arter,

¹⁶ og strutsen og gjøken og måken, og høken efter sine arter,

¹⁷ og kattuglen og dykkeren og hubroen

¹⁸ og nattravnen og pelikanen og gribben

¹⁹ og storken, og heiren efter sine arter, og hærfluglen og flaggermusen.

²⁰ Alt kryp som har vinger og går på fire føtter, skal være en vederstyggelighet for eder.

²¹ Av alt kryp som har vinger og går på fire føtter, må I bare ete dem som har springben ovenfor sine føtter til å hoppe på marken med.

²² Av dem kan I ete: arbe efter sine arter og solam efter sine arter og hargol efter sine arter og hagab efter sine arter. [de. forskjellige slags gresshopper]

²³ Men alt annet kryp som har vinger og fire føtter, skal være en vederstyggelighet for eder.

²⁴ Ved disse dyr blir I urene; enhver som rører ved deres døde kropp, skal være uren til om aftenen,

²⁵ og enhver som har båret slik en død kropp, skal tvette sine klær og være uren til om aftenen.

²⁶ Ethvert firføtt dyr som vel har klover, men ikke har klovene kløvd helt igjennem og ikke tygger drøv, skal være urent for eder; enhver som rører ved dem, blir uren.

²⁷ Og alle firføtte dyr som går på labber, skal være urene for eder; enhver som rører ved deres døde kropp, skal være uren til om aftenen,

²⁸ og den som har båret deres døde kropp, skal tvette sine klær og være uren til om aftenen; de skal være urene for eder.

²⁹ Og blandt de smådyr som kryper på jorden, skal disse være de ureneste for eder: muldvarpen og musen og alle slags firben,

³⁰ og pinnsvinet og jordrotten og padden og sneglen og kameleonen. [Betydningen av de hebraiske navn er usikker]

- ³¹ Disse skal være de ureneste for eder blandt alle smådyr; enhver som rører ved dem når de er døde, skal være uren til om aftenen.
- ³² Og alt det som noget av disse dyr faller på når de er døde, blir urent, enten det er et trekar eller klær eller skinn eller sekker, eller hvad redskap det kan være som det gjøres noget arbeid med; det skal legges i vann og være urent til om aftenen; da er det rent.
- ³³ Og om noget av dem faller i et lerkar, så blir alt det som er i karet urent, og karet selv skal I slå i stykker;
- ³⁴ all mat som folk eter, og som tillages med vann, blir da uren, og alt drikke som folk drikker, blir urent, hvad kar det enn er i.
- ³⁵ Og alt det som slik en død kropp faller på, blir urent; enten det er ovn eller gryte, skal de brytes i stykker, de er urene og skal være urene for eder.
- ³⁶ Bare kilder og brønner som det samler sig vann i, blir like rene; men den som rører ved deres døde kropp, blir uren.
- ³⁷ Og om slik en død kropp faller på korn som skal såes, er kornet like rent;
- ³⁸ men slås det vann på såkornet, og en av de døde kropp faller på det, da skal kornet være urent for eder.
- ³⁹ Dør noget av de firføtte dyr som er til føde for eder, da skal den som rører ved dets døde kropp, være uren til om aftenen,
- ⁴⁰ og den som har ett av dets døde kropp, skal tvette sine klær og være uren til om aftenen; og den som har båret dets døde kropp, skal tvette sine klær og være uren til om aftenen.
- ⁴¹ Alle smådyr som kryper på jorden, skal være en vederstyggelighet; de skal ikke etes.
- ⁴² Hverken det som kryper på buken, eller det som går på fire føtter, eller det som har flere føtter iblandt alle smådyr som kryper på jorden, må I ete; det skal være en vederstyggelighet.
- ⁴³ Gjør ikke eder selv vederstyggelige ved noget sådant kryp, og la eder ikke smitte ved dem, så I blir urene!
- ⁴⁴ For jeg er Herren eders Gud, og I skal hellige eder, og I skal være hellige, for jeg er hellig; I skal ikke gjøre eder selv urene ved noget av det kryp som rører sig på jorden.
- ⁴⁵ For jeg er Herren, som førte eder op fra Egyptens land for å være eders Gud, og I skal være hellige, for jeg er hellig.
- ⁴⁶ Dette er loven om de firføtte dyr og fuglene og alle de liv som rører sig i vannet, og om alle de dyr som kryper på jorden,
- ⁴⁷ så I kan skille mellom urent og rent, mellom dyr som kan etes, og dyr som ikke skal etes.

KAPITTEL 12

Og Herren talte til Moses og sa:

- ² Tal til Israels barn og si: Når en kvinne får barn og føder en gutt, så skal hun være uren i syv dager; hun skal være uren like så lenge som hun er uren i sin månedlige svakhet.
- ³ Den åttende dag skal hans forhuds kjøtt omskjæres.
- ⁴ Derefter skal hun holde sig inne i tre og tretti dager under sitt blods renselse; hun skal ikke røre ved noget hellig og ikke komme til helligdommen før hennes renselses-dager er til ende.
- ⁵ Men føder hun en pike, da skal hun være uren i to uker likesom ved sin månedlige

urenhet og holde sig inne i seks og seksti dager under sitt blods renselse.

⁶ Når hennes renselses-dager er til ende, enten det er en sønn eller en datter hun har født, skal hun komme med et årsgammelt lam til brennoffer og en dueunge eller en turteldue til syndoffer og bære det frem til inngangen til sammenkomstens telt, til presten.

⁷ Og han skal ofre det for Herrens åsyn og gjøre soning for henne; da blir hun ren etter sin blodflod. Dette er loven for den kvinne som har født, enten barnet er en gutt eller en pike.

⁸ Men har hun ikke råd til et lam, så skal hun ta to turtelduer eller to dueunger, en til brennoffer og en til syndoffer. Og presten skal gjøre soning for henne; da blir hun ren.

KAPITTEL 13

Og Herren talte til Moses og Aron og sa:

² Når det på et menneskes hud viser sig en knute eller et utslett eller en lys flekk, så det på hans hud er noget som ser ut til å bli spedalskhet, da skal han føres til Aron, presten, eller til en av hans sønner, prestene.

³ Presten skal se på det syke sted på huden, og dersom hårene på det er blitt hvite, og det syke sted ser dypere ut enn huden ellers, da er det spedalskhet, og når presten ser det, skal han si ham uren.

⁴ Men er det en hvit, lys flekk på huden, og den ikke ser dypere ut enn huden ellers, og hårene på den ikke er blitt hvite, da skal presten holde den syke innestengt i syv dager.

⁵ Den syvende dag skal presten se på ham igjen, og dersom han finner at det syke sted er uforandret å se til og ikke har bredt sig videre ut på huden, da skal han atter holde ham innestengt i syv dager.

⁶ Når så presten den syvende dag ser på ham ennå en gang og finner at det syke sted er bleknet og ikke har bredt sig videre ut på huden, da skal han si ham ren; det er da bare et utslett, og han skal tvette sine klær, så er han ren.

⁷ Men brer utslettet sig på huden efterat han har vist sig frem for presten for å bli sagt ren, da skal han ennå en gang vise sig frem for presten.

⁸ Når presten da ser på ham og finner at utslettet har bredt sig videre ut på huden, da skal han si ham uren; det er spedalskhet.

⁹ Når et menneske er blitt syk av spedalskhet, skal han føres til presten.

¹⁰ Når presten da ser på ham og finner at det er en hvit knute på huden, og at hårene på den er blitt hvite, og at det er tegn til vilt kjøtt i knuten,

¹¹ da er det en gammel spedalskhet i huden på hans legeme, og presten skal si ham uren; han skal ikke lukke ham inne, for han er alt uren.

¹² Men når spedalskheten bryter ut i huden, så den dekker den sykes hud helt fra hode til fot, overalt hvor prestens øie faller,

¹³ og presten da ser på det og finner at spedalskheten dekker hele hans legeme, da skal han si den syke ren; han er blitt hvit over det hele -- han er ren.

¹⁴ Men så snart det viser sig vilt kjøtt på ham, blir han uren.

¹⁵ Og når presten ser det ville kjøtt, skal han si ham uren; for det ville kjøtt er urent, det er spedalskhet.

¹⁶ Men dersom det ville kjøtt atter forandrer sig og blir hvitt, da skal han gå til presten,

¹⁷ og når presten ser på ham og finner at det syke sted er blitt hvitt, da skal han si den syke ren; for da er han ren.

¹⁸ Når nogen har en byld på sin hud, og den læges,

- ¹⁹ og det på det sted hvor bylden var, blir en hvit knute eller en lyserød flekk, da skal han vise sig frem for presten.
- ²⁰ Og når presten ser på ham og finner at stedet ser dypere ut enn huden ellers, og at hårene på det er blitt hvite, da skal presten si ham uren; det er spedalskhet som er brutt ut i bylden.
- ²¹ Men når presten ser på det syke sted og finner at det ikke er hvite hår på det, og at det ikke er dypere enn huden ellers, og at det er blekt, da skal presten holde ham innestengt i syv dager.
- ²² Brer det sig da videre ut på huden, skal presten si ham uren; det er spedalskhet.
- ²³ Men dersom den lyse flekk blir uforandret på sitt sted og ikke har bredt sig ut, da er det bare arret efter bylden, og presten skal si ham ren.
- ²⁴ Når nogen får et brandsår på huden, og kjøttet som gror i brandsåret, viser sig som en lyserød eller hvit flekk,
- ²⁵ så skal presten se på den, og dersom han finner at hårene på den lyse flekk er blitt hvite, og at den ser dypere ut enn huden ellers, da er det spedalskhet som er brutt ut i brandsåret, og presten skal si ham uren; det er spedalskhet.
- ²⁶ Men finner presten, når han ser på den, at det ikke er hvite hår på den lyse flekk, og at den ikke er dypere enn huden ellers, og at den er blek, da skal han holde ham innestengt i syv dager.
- ²⁷ Den syvende dag skal presten se på ham; dersom flekken da har bredt sig videre ut på huden, skal presten si ham uren; det er spedalskhet.
- ²⁸ Men dersom den lyse flekk blir uforandret på sitt sted og ikke har bredt sig ut på huden, og den er blek, da er det en knute efter brandsåret, og presten skal si ham ren; for det er bare arret efter brandsåret.
- ²⁹ Når en mann eller kvinne har et sykt sted på hodet eller i skjegget,
- ³⁰ så skal presten se på det syke sted, og dersom han finner at det ser dypere ut enn huden ellers, og at det er gule, tynne hår på det, da skal han si ham uren; det er skurv, spedalskhet på hodet eller i skjegget.
- ³¹ Men dersom presten, når han ser på skurven, finner at den ikke ser dypere ut enn huden ellers, men at det ikke er sorte hår på den, da skal presten holde den som har skurven, innestengt i syv dager.
- ³² Den syvende dag skal presten se på det syke sted, og dersom han finner at skurven ikke har bredt sig ut, og at det ikke er gule hår på den, og at skurven ikke ser dypere ut enn huden ellers,
- ³³ da skal den som har skurven rake sig, dog ikke der hvor skurven er; og presten skal atter holde ham innestengt i syv dager.
- ³⁴ Dersom da presten, når han den syvende dag ser på skurven, finner at skurven ikke har bredt sig ut på huden, og at den ikke ser dypere ut enn huden ellers, da skal han si ham ren, og han skal tvette sine klær, så er han ren.
- ³⁵ Men dersom skurven brer sig ut på huden efterat han er sagt ren,
- ³⁶ så skal presten se på ham, og dersom han finner at skurven har bredt sig ut på huden, da skal han ikke søke efter de gule hår; han er uren.
- ³⁷ Men ser det for ham ut som skurven er uforandret, og det er vokset sorte hår på den, da er skurven lægt; han er ren, og presten skal si ham ren.
- ³⁸ Når en mann eller kvinne får lyse flekker, hvite, lyse flekker, på huden,
- ³⁹ og presten da ser på dem og finner lyse flekker av en blek, hvit farve på deres hud, da er det bare et ufarlig utslett som er brutt ut på huden; en sådan er ren.

- ⁴⁰ Når en mann mister håret på hodet, så han blir skallet, da er han ren;
- ⁴¹ og når han mister håret fremme på hodet, så han blir fleinskallet, da er han ren.
- ⁴² Men er det en lyserød flekk der hvor han er skallet, enten det er bak eller fremme på hodet, da er det spedalskhet som bryter ut på det skallete sted, på bakhodet eller forhodet.
- ⁴³ Og når presten ser på ham og finner at det er en lyserød knute på hans skallete bakhode eller forhode, av samme utseende som spedalskhet på huden,
- ⁴⁴ så er mannen spedalsk, han er uren; presten skal si ham uren; han har fått sykdommen på sitt hode.
- ⁴⁵ Den som er blitt rammet av spedalskhet, skal gå med sønderrevne klær og med uflidd hår; han skal tildekke sitt skjegg og rope: Uren, uren!
- ⁴⁶ Hele den tid han lider av sykdommen, skal han være uren; uren er han, han skal bo for sig selv, hans bolig skal være utenfor leiren.
- ⁴⁷ Når det kommer spedalskhet på et klæsplagg av ull eller av lin,
- ⁴⁸ eller på renning eller på islett av lin eller av ull eller på skinn eller på noget som er gjort av skinn,
- ⁴⁹ og flekkene på klæsplagget eller på skinnet eller på renningen eller på isletten eller på noget som er gjort av skinn, er grønnlige eller rødlige, da er det spedalskhet, og det skal vises frem for presten.
- ⁵⁰ Og når presten har sett på flekkene, skal han holde det som flekkene er på, innelåst i syv dager.
- ⁵¹ Dersom han da den syvende dag ser at flekkene har bredt sig ut på klæsplagget eller på renningen eller på isletten eller på skinnet eller på noget som er gjort av skinn, da er det ondartet spedalskhet; det er urent.
- ⁵² Og enten det er klæsplagget eller renningen eller isletten av ull eller av lin eller noget som er gjort av skinn, hvad det nu kan være, så skal det som flekkene er på brennes op; det er ondartet spedalskhet, det skal brennes op med ild.
- ⁵³ Men dersom presten, når han ser på det, finner at flekkene ikke har bredt sig ut på klæsplagget eller på renningen eller på isletten eller på det som er gjort av skinn, hvad det nu kan være,
- ⁵⁴ da skal han la det som flekkene er på tvette, og atter holde det innelåst i syv dager.
- ⁵⁵ Og når presten så ser på det, efterat det er tvettet, og han finner at flekkene ikke ser anderledes ut enn før, men at de heller ikke har bredt sig videre ut, da er det urent, du skal brenne det op med ild; det er av det slag som eter sig inn, på vrangen eller på retten.
- ⁵⁶ Men dersom presten, når han ser på det, finner at det sted som flekkene er på, er blitt blekt efter tvetningen, da skal han rive det av klæsplagget eller av skinnet eller av renningen eller av isletten.
- ⁵⁷ Men sees flekkene enda på klæsplagget eller på renningen eller på isletten eller på det som er gjort av skinn, hvad det nu kan være, da er det spedalskhet som bryter ut; du skal brenne det som flekkene er på op med ild.
- ⁵⁸ Men det klæsplagg eller den renning eller den islett eller de ting av skinn som flekkene går bort av når det tvettes, det skal atter tvettes, så er det rent.
- ⁵⁹ Dette er loven om spedalskhet på et klæsplagg av ull eller av lin eller på renning eller på islett eller på noget som er gjort av skinn, hvad det nu kan være -- når det skal sies rent og når urent.

KAPITTEL 14

Og Herren talte til Moses og sa:

- ² Dette er loven om den spedalske, når han skal renses: Han skal føres til presten;
- ³ og presten skal gå utenfor leiren, og når da presten ser på ham og finner at han er helbredet for sin spedalskhet,
- ⁴ da skal presten befale at det for den som lar sig rense, skal tas to levende rene fugler og sedertre og karmosinrød ull og isop,
- ⁵ og la dem slakte den ene fugl over et lerkar som er fylt med rinnende vann.
- ⁶ Så skal han ta den levende fugl og sedertreet og den karmosinrøde ull og isopen og dyppe dem sammen med den levende fugl i blodet av den fugl som er slaktet over det rinnende vann,
- ⁷ og sprenges syv ganger på den som lar sig rense for spedalskhet, og således rense ham, og den levende fugl skal han la flyve sin vei bortover marken.
- ⁸ Og den som lar sig rense, skal tvette sine klær og rake av alt sitt hår og bade sig i vann, så er han ren, og derefter kan han gå inn i leiren; men han skal holde sig utenfor sitt telt i syv dager.
- ⁹ Den syvende dag skal han rake av alt sitt hår, både sitt hodehår og sitt skjegg og sine øienbryn -- alt sitt hår skal han rake av, og han skal tvette sine klær og bade sitt legeme i vann, så er han ren.
- ¹⁰ Den åttende dag skal han ta to værlam uten lyte og et årsgammelt hunlam uten lyte og til matoffer tre tiendedeler av en efa fint mel, blandet med olje, og så en log [et mål for flytende varer.] olje.
- ¹¹ Og presten som forestår renselsen, skal stille den mann som lar sig rense, og de ting han skal ofre, frem for Herrens åsyn, ved inngangen til sammenkomstens telt.
- ¹² Så skal presten ta det ene værlam og bære det frem til skyldoffer sammen med den tilhørende log olje, og han skal svinge dem for Herrens åsyn.
- ¹³ Værlammet skal slaktes på det sted hvor syndofferet og brennofferet blir slaktet, på det hellige sted; for likesom syndofferet, således hører også skyldofferet presten til, det er høihellig.
- ¹⁴ Så skal presten ta av skyldofferets blod og stryke på den høire ørelapp på den som lar sig rense, og på hans høire tommelfinger og på hans høire stortå.
- ¹⁵ Og presten skal ta av den tilhørende log olje og helle i sin venstre hånd
- ¹⁶ og så dyppe sin høire pekefinger i oljen som han har i sin venstre hånd, og sprenges av oljen med sin finger syv ganger for Herrens åsyn.
- ¹⁷ Og av resten av oljen som er i hans hånd, skal presten stryke noget på den høire ørelapp på den som lar sig rense, og på hans høire tommelfinger og på hans høire stortå, ovenpå blodet av skyldofferet.
- ¹⁸ Og det som enda er tilovers av oljen som presten har i sin hånd, skal han helle på hodet på den som lar sig rense. Og således skal presten gjøre soning for ham for Herrens åsyn.
- ¹⁹ Så skal presten ofre syndofferet og gjøre soning for den som lar sig rense for sin urenhet; og derefter skal han slakte brennofferet.
- ²⁰ Og presten skal ofre brennofferet og matofferet på alteret og således gjøre soning for ham, så er han ren.
- ²¹ Men er det en fattig mann, som ikke har råd til så meget, da skal han ta et værlam til skyldoffer -- det skal svinges til soning for ham -- og en tiendedel av en efa fint mel,

blandet med olje, til matoffer, og en log olje

²² og to turtelduer eller to dueunger, efter som han har råd til; den ene skal være til syndoffer, og den andre til brennoffer.

²³ På den åttende dag av sin renselse skal han bære dette frem til presten, til inngangen til sammenkomstens telt, for Herrens åsyn.

²⁴ Og presten skal ta skyldofferlammet og den tilhørende log olje og svinge dem for Herrens åsyn.

²⁵ Og de skal slakte skyldofferlammet, og presten skal ta av skyldofferets blod og stryke på den høire ørelapp på den som lar sig rense, og på hans høire tommelfinger og på hans høire stortå.

²⁶ Så skal presten helle av oljen i sin venstre hånd,

²⁷ og med sin høire pekefinger skal han sprengre syv ganger for Herrens åsyn av oljen som han har i sin venstre hånd.

²⁸ Så skal presten stryke noget av oljen som han har i sin hånd, på den høire ørelapp på den som lar sig rense, og på hans høire tommelfinger og på hans høire stortå, ovenpå det sted hvor blodet av skyldofferet er.

²⁹ Og det som enda er tilovers av oljen som presten har i sin hånd, skal han helle på hodet på den som lar sig rense, for å gjøre soning for ham for Herrens åsyn.

³⁰ Så skal han ofre den ene av turtelduene eller av dueungene--det som han har råd til --

³¹ som syndoffer og den andre som brennoffer sammen med matofferet; og presten skal gjøre soning for den som lar sig rense, for Herrens åsyn.

³² Dette er loven om den som lider av spedalskhet, men ikke har råd til å ofre meget når han skal renses.

³³ Og Herren talte til Moses og Aron og sa:

³⁴ Når I kommer inn i Kana'ans land, som jeg gir eder til eiendom, og jeg lar spedalskhet komme på noget hus i det land I får i eie,

³⁵ da skal den som eier huset, gå og melde det til presten og si: Det ser ut for mig som det er kommet spedalskhet på huset.

³⁶ Så skal presten la huset rydde, før han selv kommer for å se på flekkene, så ikke alt det som er i huset, skal bli urent; og derefter skal han komme og se på huset.

³⁷ Dersom han da, når han ser på flekkene, finner at flekkene på husets vegger viser sig som grønnlige eller rødlige fordypninger som synes å ligge dypere enn veggen,

³⁸ da skal han gå ut av huset til husets dør, og han skal stenge huset og holde det tillåst i syv dager.

³⁹ Den syvende dag skal presten komme igjen, og når han da ser på det og finner at flekkene har bredt sig ut på husets vegger,

⁴⁰ da skal han la de stener som flekkene er på, brytes ut og kastes utenfor byen, på et urent sted.

⁴¹ Derefter skal huset skrapes innvendig rundt omkring, og det støv som er skrapet av, skal kastes utenfor byen, på et urent sted.

⁴² Så skal de ta andre stener og sette dem inn istedenfor de gamle stener, og de skal ta nytt ler og overstryke huset med.

⁴³ Bryter flekkene ut igjen på huset efterat stenene er tatt ut og huset skrapet og overstrøket,

⁴⁴ da skal presten komme og se på det, og dersom han da finner at flekkene har bredt sig ut på huset, da er det ondartet spedalskhet på huset; det er urent.

- ⁴⁵ Og da skal de rive huset ned, både stener og treverket og alt leret, og føre det utenfor byen, til et urent sted.
- ⁴⁶ Den som går inn i huset i hele den tid det holdes tillåst, skal være uren til om aftenen,
- ⁴⁷ og den som ligger i huset, skal tvette sine klær, og den som eter i huset, skal tvette sine klær.
- ⁴⁸ Men dersom presten, når han kommer og ser på det, finner at flekkene ikke har bredt sig ut på huset efterat det er blitt overstrøket, da skal han si huset rent; for da er ondet borte.
- ⁴⁹ Så skal han, forat huset kan bli rensset, ta to fugler og sedertre og karmosinrød ull og isop.
- ⁵⁰ Den ene fugl skal han slakte over et lerkar som er fylt med rinnende vann,
- ⁵¹ og så skal han ta sedertreet og isopen og den karmosinrøde ull og den levende fugl og dyppe dem i blodet av den fugl som er slaktet, og i det rinnende vann og sprengte på huset syv ganger.
- ⁵² Og han skal rense huset med fuglens blod og med det rinnende vann og med den levende fugl og med sedertreet og med isopen og med den karmosinrøde ull
- ⁵³ og så la den levende fugl flyve utenfor byen, bortover marken; således skal han gjøre soning for huset, så det blir rent.
- ⁵⁴ Dette er loven om alle slags spedalskheter og om skurv
- ⁵⁵ og om spedalskheter på klær og på hus
- ⁵⁶ og om knuter i huden og om utslett og om lyse flekker på huden --
- ⁵⁷ til opplysning om når noget er urent, og når det er rent. Dette er loven om spedalskheter.

KAPITTEL 15

Og Herren talte til Moses og Aron og sa:

- ² Tal til Israels barn og si til dem: Når det går ut flod fra en manns legeme, da er han uren for sitt flods skyld.
- ³ Så lenge hans flod varer, er det således med hans urenheter: Enten hans legeme gir flodet fra sig eller holder det tilbake, i begge tilfelle er han uren.
- ⁴ Hvert leie som den som har flod, ligger på, skal være urent, og alt det han sitter på, skal være urent.
- ⁵ Den som rører ved hans leie, skal tvette sine klær og bade sig i vann og være uren til om aftenen.
- ⁶ Og den som setter sig på noget som den som har flod, sitter på, han skal tvette sine klær og bade sig i vann og være uren til om aftenen.
- ⁷ Og den som rører ved den sykes legeme, skal tvette sine klær og bade sig i vann og være uren til om aftenen.
- ⁸ Kommer den som har flod, til å spytte på en som er ren, da skal den han spyttet på, tvette sine klær og bade sig i vann og være uren til om aftenen.
- ⁹ Hver sal som den som har flod, rider på, skal være uren.
- ¹⁰ Enhver som rører ved noget av det han har under sig, skal være uren til om aftenen, og den som bærer det bort, skal tvette sine klær og bade sig i vann og være uren til om aftenen.
- ¹¹ Og enhver som den som har flod, rører ved uten å ha skyllet sine hender i vann, skal tvette sine klær og bade sig i vann og være uren til om aftenen.

- ¹² Og et lerkar som den som har flod, rører ved, skal brytes i stykker, og ethvert trekar skal skylles i vann.
- ¹³ Når den som har flod, blir ren for sitt flod, da skal han telle syv dager frem fra den dag han blev ren, og så tvette sine klær og bade sitt legeme i rinnende vann, så er han ren.
- ¹⁴ Og den åttende dag skal han ta to turtelduer eller to dueunger og komme for Herrens åsyn, til inngangen til sammenkomstens telt, og gi dem til presten.
- ¹⁵ Og presten skal ofre dem, den ene til syndoffer og den andre til brennoffer; og således skal presten gjøre soning for ham for Herrens åsyn og rense ham for hans flod.
- ¹⁶ Når det går sæd fra en mann, da skal han bade hele sitt legeme i vann og være uren til om aftenen.
- ¹⁷ Og ethvert klæsplagg og ethvert skinn som det kommer sæd på, skal tvettes i varm og være urent til om aftenen.
- ¹⁸ Og når en mann ligger hos en kvinne, og det går sæd fra ham, da skal de begge bade sig i vann og være urene til om aftenen.
- ¹⁹ Når en kvinne har flod, idet det flyter blod fra hennes legeme, da skal hun være uren i syv dager, og enhver som rører ved henne, skal være uren til om aftenen.
- ²⁰ Alt hun ligger på mens hun således er uren, skal være urent, og alt hun sitter på, skal være urent.
- ²¹ Enhver som rører ved hennes leie, skal tvette sine klær og bade sig i vann og være uren til om aftenen.
- ²² Og enhver som rører ved noget hun sitter på, skal tvette sine klær og bade sig i vann og være uren til om aftenen.
- ²³ Og dersom nogen rører ved noget som er på leiet eller på det hun sitter på, skal han være uren til om aftenen.
- ²⁴ Og dersom en mann ligger hos henne, og hennes urenhets kommer på ham, så skal han være uren i syv dager, og ethvert leie han ligger på, skal være urent.
- ²⁵ Når en kvinne har blodflod i mange dager, uten at det er hennes månedlige urenhets tid, eller hun har flod lenger enn sedvanlig i sin månedlige urenhets tid, da skal hun være uren alle de dager hennes urenhets flod varer, likesom i sin månedlige urenhets dager.
- ²⁶ Ethvert leie hun ligger på alle de dager hennes flod varer, skal være urent, likesom hennes leie i hennes månedlige urenhets, og alt hun sitter på, skal være urent, likesom når hun har sin månedlige urenhets.
- ²⁷ Enhver som rører ved det, skal være uren; han skal tvette sine klær og bade sig i vann og være uren til om aftenen.
- ²⁸ Men når hun blir ren for sitt flod, da skal hun telle syv dager frem, og derefter skal hun være ren.
- ²⁹ Og den åttende dag skal hun ta to turtelduer eller to dueunger og komme med dem til presten, til inngangen til sammenkomstens telt.
- ³⁰ Og presten skal ofre den ene til syndoffer og den andre til brennoffer; og således skal presten gjøre soning for henne for Herrens åsyn og rense henne for hennes urenhets flod.
- ³¹ I skal skille Israels barn av med deres urenhets, forat de ikke skal dø i sin urenhets når de gjør mitt tabernakel urent, det som står midt iblandt dem.
- ³² Dette er loven om den som har flod, og om den fra hvem det går sæd, så han blir uren derved,
- ³³ og om den kvinne som har sin månedlige urenhets, og om den som har flod, enten det er mann eller kvinne, og om den mann som ligger hos en uren kvinne.

KAPITTEL 16

Og Herren talte til Moses efterat de to Arons sønner var døde, de som måtte dø dengang de trådte frem for Herrens åsyn.

² Og Herren sa til Moses: Tal til Aron, din bror, og si at han ikke til enhver tid må gå inn i helligdommen innenfor forhenget, frem til nådestolen som er over arken, forat han ikke skal dø; for jeg vil åpenbare mig i skyen over nådestolen.

³ Dette skal Aron ha med sig når han går inn i helligdommen: en ung okse til syndoffer og en vær til brennoffer.

⁴ Han skal klæ sig i en hellig underkjortel av lin og ha benklær av lin på sitt legeme og omgjorde sig med et belte av lin og binde en hue av lin på sitt hode; dette er de hellige klær, og han skal bade sitt legeme i vann før han klær sig i dem.

⁵ Og av Israels barns menighet skal han få to gjetebukker til syndoffer og en vær til brennoffer.

⁶ Så skal Aron føre frem sin egen syndoffer-okse og gjøre soning for sig og sitt hus.

⁷ Og han skal ta de to gjetebukker og stille dem frem for Herrens åsyn, ved inngangen til sammenkomstens telt.

⁸ Og Aron skal kaste lodd om de to gjetebukker, ett lodd for Herren og ett lodd for Asasel. [den onde ånd]

⁹ Og den bukk som ved loddet er tilfalt Herren, skal Aron føre frem og ofre til syndoffer.

¹⁰ Men den bukk som ved loddet er tilfalt Asasel, skal stilles levende frem for Herrens åsyn, forat det skal gjøres soning ved den, og så skal den sendes ut i ørkenen til Asasel.

¹¹ Når Aron fører frem sin egen syndoffer-okse og gjør soning for sig og sitt hus, skal han først slakte syndoffer-oksen.

¹² Så skal han fylle ildkaret med glør fra alteret for Herrens åsyn og sine hender med finstøtt velluktende røkelse og bære det innenfor forhenget.

¹³ Og han skal legge røkelsen på ilden for Herrens åsyn, så skyen av røkelsen skjuler nådestolen, som er over vidnesbyrdet, forat han ikke skal dø.

¹⁴ Så skal han ta noget av oksens blod og spreng med sin finger på fremsiden av nådestolen, og foran nådestolen skal han spreng med sin finger.

¹⁵ Derefter skal han slakte den bukk som skal være syndoffer for folket, og bære dens blod innenfor forhenget; han skal gjøre med dens blod likesom han gjorde med oksens blod, og spreng med sin finger på nådestolen og foran nådestolen.

¹⁶ Således skal han gjøre soning for helligdommen og rense den for Israels barns urenheter og for alle deres overtredelser som de har forsyndet sig med; og likeså skal han gjøre med sammenkomstens telt, som er reist blandt dem midt i deres urenheter.

¹⁷ Og det må ikke være noget menneske i sammenkomstens telt når han går inn for å gjøre soning i helligdommen, og til han går ut igjen; og således skal han gjøre soning for sig og for sitt hus og for hele Israels menighet.

¹⁸ Så skal han gå ut til alteret som er reist for Herrens åsyn, og gjøre soning for det; han skal ta av oksens blod og av bukkens blod og stryke rundt om på alterets horn

¹⁹ og spreng med sin finger på det syv ganger med sin finger og således rense og hellige det fra Israels barns urenheter.

²⁰ Når han så har fullført soningen for helligdommen og for sammenkomstens telt og for alteret, da skal han føre frem den levende bukk.

²¹ Og Aron skal legge begge sine hender på den levende buks hode og bekjenne over

den alle Israels barns misgjerninger og alle deres overtreidelser som de har forsyndet sig med; han skal legge dem på bukkens hode og sende den ut i ørkenen med en mann som står rede dertil.

²² Og bukken skal bære alle deres misgjerninger med sig ut i villmarken, og så skal han slippe bukken løs i ørkenen.

²³ Derefter skal Aron gå inn i sammenkomstens telt og ta av sig de linklær som han tok på da han gikk inn i helligdommen, og han skal la dem bli der.

²⁴ Så skal han bade sitt legeme i vann på et hellig sted og ta på sig sine andre klær og så gå ut og ofre sitt eget brennoffer og folkets brennoffer og gjøre soning for sig og for folket.

²⁵ Og fettet av syndofferet skal han brenne på alteret.

²⁶ Men den som førte bukken ut til Asasel, skal tvette sine klær og bade sitt legeme i vann; derefter kan han gå inn i leiren.

²⁷ Syndoffer-oksen og syndofferbukken, hvis blod blev båret inn for å gjøre soning i helligdommen, skal føres utenfor leiren, og deres skinn og deres kjøtt og deres skarn skal brennes op med ild.

²⁸ Og den som brenner det op, skal tvette sine klær og bade sitt legeme i vann; derefter kan han gå inn i leiren.

²⁹ Og dette skal være en evig lov for eder: I den syvende måned, på den tiende dag i måneden, skal I faste og ikke gjøre noget arbeid, hverken den innfødte eller den fremmede som bor iblandt eder.

³⁰ For på denne dag skal det gjøres soning for eder for å rense eder, så I blir rene for Herren for alle eders synder.

³¹ En høihellig sabbat skal det være for eder, og da skal I faste -- det skal være en evig lov.

³² Og den prest som salves, og som innvies til å gjøre prestetjeneste i sin fars sted, skal utføre soningen; han skal klæ sig i linklærne, de hellige klær,

³³ og han skal gjøre soning for det Aller-helligste og gjøre soning for sammenkomstens telt og for alteret og gjøre soning for prestene og for hele det samlede folk.

³⁴ Og dette skal være en evig lov for eder, at det gjøres soning for Israels barn til renselse for alle deres synder én gang om året. Og Aron gjorde som Herren hadde befalt Moses.

KAPITTEL 17

Og Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Aron og hans sønner og til alle Israels barn og si til dem: Således har Herren befalt:

³ Hver mann av Israels hus som slakter en okse eller et får eller en gjet enten i leiren eller utenfor leiren

⁴ og ikke fører dem frem til inngangen til sammenkomstens telt for å bære frem et offer til Herren foran Herrens tabernakel, den mann skal det tilregnes som blodskyld, han har utøst blod; den mann skal utryddes av sitt folk.

⁵ Derfor skal Israels barn komme til Herren med sine slaktedyr som de pleier å slakte på fri mark, og føre dem frem til inngangen til sammenkomstens telt, til presten, og ofre dem som takkoffer til Herren.

⁶ Og presten skal sprengne blodet på Herrens alter ved inngangen til sammenkomstens telt og brenne fett til en velbehagelig duft for Herren.

⁷ Og de skal ikke mere ofre sine slaktoffer til de onde ånder som de driver avgudsdyrkelse med. Dette skal være en evig lov for dem, fra slekt til slekt.

⁸ Og du skal si til dem: Når nogen mann av Israels hus eller av de fremmede som bor iblandt dem, ofrer et brennoffer eller slaktoffer

⁹ og ikke fører det frem til inngangen til sammenkomstens telt for å ofre det til Herren, så skal den mann utryddes av sitt folk.

¹⁰ Og når nogen av Israels hus eller av de fremmede som bor iblandt dem, eter blod, om aldri så lite, da vil jeg sette mitt åsyn mot den som eter blodet, og utrydde ham av hans folk;

¹¹ for kjøttets sjel er i blodet, og jeg har gitt eder det på alteret til å gjøre soning for eders sjeler; for blodet er det som gjør soning, fordi sjelen er i det.

¹² Derfor har jeg sagt til Israels barn: Ingen av eder skal ete blod, og den fremmede som bor iblandt eder, skal heller ikke ete blod.

¹³ Og når nogen av Israels barn eller av de fremmede som bor iblandt dem, feller et vilt dyr eller en fugl som kan etes, da skal han la blodet renne ut og dekke det til med ord;

¹⁴ for blodet er sjelen i alt kjøtt, fordi sjelen er i det; derfor sa jeg til Israels barn: I skal ikke ete blod av noget kjøtt, for blodet er sjelen i alt kjøtt; enhver som eter det, skal utryddes.

¹⁵ Og enhver som eter noget selvdødt eller sønderrevet dyr, enten han er innfødt eller fremmed, skal tvette sine klær og bade sig i vann og være uren til om aftenen; så er han ren.

¹⁶ Dersom han ikke tvette sine klær og ikke bader sitt legeme, da skal han komme til å lide for sin misgjerning.

KAPITTEL 18

Og Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Israels barn og si til dem: Jeg er Herren eders Gud.

³ I skal ikke gjøre som de gjør i Egyptens land, som I bodde i, og I skal ikke gjøre som de gjør i Kana'ans land, som jeg vil føre eder til, og I skal ikke vandre efter deres skikker.

⁴ I skal gjøre efter mine bud, og I skal holde mine lover, så I følger dem; jeg er Herren eders Gud.

⁵ Og I skal holde mine lover og mine bud, for det menneske som gjør efter dem, skal leve ved dem; jeg er Herren.

⁶ Ingen av eder skal røre ved nogen kvinne av sin nære slekt for å ha omgang med henne; jeg er Herren.

⁷ Din fars og din mors leie skal du ikke vanære; hun er din mor, du skal ikke ha omgang med henne.

⁸ Din stedmor skal du ikke ha omgang med; hun er din fars hustru.

⁹ Din søster, enten det er din fars datter eller din mors datter, enten hun er født hjemme eller født ute, skal du ikke ha omgang med.

¹⁰ Din sønnedatter eller din datterdatter skal du ikke ha omgang med; for det er ditt eget kjød.

¹¹ Din stedmors datter, som også er din fars datter, skal du ikke ha omgang med; hun er din søster.

¹² Din fars søster skal du ikke ha omgang med; hun er din fars nære slekt.

¹³ Din mors søster skal du ikke ha omgang med; for hun er din mors nære slekt.

- 14** Din farbrors leie skal du ikke vanære, hans hustru skal du ikke komme for nær; hun er din fars søster.
- 15** Din sønnekone skal du ikke ha omgang med; hun er din sønns hustru, du skal ikke ha omgang med henne.
- 16** Din brors hustru skal du ikke ha omgang med -- ikke vanære din brors leie.
- 17** Du skal ikke ha omgang med en kvinne og tillike med hennes datter; hennes sønnedatter eller hennes datterdatter skal du heller ikke ta og ha omgang med; de er hennes nære slekt, det er skammelig ferd.
- 18** Du skal ikke ta din hustrus søster til ekte mens din hustru lever, så du vekker fiendskap mellom dem ved å ha omgang med dem begge.
- 19** En kvinne som er uren i sin månedlige svakhet, skal du ikke gå inn til og ha omgang med.
- 20** Din næstes hustru skal du ikke ha samleie med, så du blir uren ved henne.
- 21** Du skal ikke gi noget av dine barn fra dig til ildoffer for Molok; [ammonittenes avgud, til hvis ære barn blev opbrent] du skal ikke vanhellige din Guds navn; jeg er Herren.
- 22** Hos en mann skal du ikke ligge som en ligger hos en kvinne; det er en vederstyggelighet.
- 23** Du skal ikke ha omgang med noget dyr, for da blir du uren; heller ikke skal en kvinne la noget dyr ha omgang med sig; det er skamløs ferd.
- 24** Gjør eder ikke urene med noget sådant! For alt dette gjorde de sig urene med de hedninger som jeg driver ut for eders øine,
- 25** og landet blev urent, og jeg hjemsøker det for dets misgjerning, så landet utspyr sine innbyggere.
- 26** Men I skal holde mine lover og mine bud og ikke gjøre nogen av disse vederstyggelige gjerninger, hverken den innfødte eller den fremmede som bor iblandt eder;
- 27** for alle disse vederstyggelige gjerninger har landets innbyggere gjort, de som var der før eder, og således blev landet urent.
- 28** Ellers kommer landet til å utspy eder, fordi I gjør det urent, likesom det utspyr det folk som har vært der før eder.
- 29** For hver den som gjør nogen av alle disse vederstyggelige gjerninger, skal utryddes av sitt folk, hver og en som gjør sådant.
- 30** Så skal I da ta vare på det jeg vil ha varetatt, så I ikke gjør efter nogen av de vederstyggelige skikker som de har fulgt før eder, og ikke fører urenhet over eder ved dem; jeg er Herren eders Gud.

KAPITTEL 19

Og Herren talte til Moses og sa:

- 2** Tal til hele Israels barns menighet og si til dem: I skal være hellige; for jeg, Herren eders Gud, er hellig.
- 3** I skal ha ærefrykt enhver for sin mor og sin far, og I skal holde mine sabbater; jeg er Herren eders Gud.
- 4** I skal ikke vende eder til avgudene og ikke gjøre eder støpte guder; jeg er Herren eders Gud.
- 5** Når I vil ofre takkoffer til Herren, da skal I ofre det således at han kan ha velbehag i eder.
- 6** Den dag I ofrer det, skal det etes, eller om dagen efter; men det som blir tilovers til den

tredje dag, skal brennes op med ild.

⁷ Dersom det etes på den tredje dag, da er det en vederstyggelighet; Herren har da ikke velbehag i det.

⁸ Og den som eter det, kommer til å lide for sin misgjerning, for han har vanhelliget det som var helligt Herren; han skal utryddes av sitt folk.

⁹ Når I høster grøden i eders land, så skal du ikke skjære kornet helt ut til den ytterste kant av din aker, og de aks som blir liggende etter innhøstingen, skal du ikke sanke op,

¹⁰ Og du skal ikke holde efterhøst i din vingård og ikke sanke op de nedfalne bær i din vingård; du skal la dem ligge til den fattige og den fremmede; jeg er Herren eders Gud.

¹¹ I skal ikke stjele, og I skal ikke lyve, og ingen av eder skal gå svikefullt frem mot sin næste.

¹² I skal ikke sverge på løgn ved mitt navn, så du vanhelliger din Guds navn; jeg er Herren.

¹³ Du skal ikke frata din næste noget med urett og ikke rane noget fra ham; du skal ikke la en dagarbeiders lønn bli natten over hos dig til om morgenen.

¹⁴ Du skal ikke banne en døv og ikke legge støt for en blind, men du skal frykte din Gud; jeg er Herren.

¹⁵ I skal ikke gjøre urett i dommen; du skal ikke holde med nogen fordi han er ringe, og ikke gi nogen rett fordi han er mektig; du skal dømme din næste med rettferdighet.

¹⁶ Du skal ikke gå omkring og baktale folk, du skal ikke stå din næste efter livet; jeg er Herren.

¹⁷ Du skal ikke hate din bror i ditt hjerte, men du skal irettesette din næste, forat du ikke skal få synd på dig for hans skyld.

¹⁸ Du skal ikke hevne dig og ikke gjemme på vrede mot ditt folks barn, men du skal elske din næste som dig selv; jeg er Herren.

¹⁹ I skal holde mine lover: Du skal ikke la to slags dyr av ditt fe parre sig med hverandre; du skal ikke så to slags sæd på din mark, og klær som er vevd av to slags garn, skal ikke komme på dig.

²⁰ Når en mann ligger hos en kvinne og har omgang med henne, og hun er trælkinne og festet til en annen mann, men ikke løskjøpt eller frigitt, da skal de straffes, men de skal ikke bøte med livet, fordi hun ikke var frigitt.

²¹ Men han skal føre sitt skyldoffer frem for Herren, til inngangen til sammenkomstens telt, en skyldoffer-vær.

²² Og med skyldoffer-væren skal presten gjøre soning for ham for Herrens åsyn, for den synd han har gjort; så får han forlatelse for den synd han har gjort.

²³ Når I kommer inn i landet og planter alle slags frukttrær, da skal I holde deres første frukt for uren; i tre år skal de være urene for eder, og I skal ikke ete av dem.

²⁴ I det fjerde år skal all deres frukt vies til Herren i en gledesfest,

²⁵ og først i det femte år kan I ete deres frukt -- forat de siden kan bære dess mere for eder; jeg er Herren eders Gud.

²⁶ I skal ikke ete noget med blodet i. I skal ikke gi eder av med å tyde varsler eller spå av skyene.

²⁷ I skal ikke rundskjære eders hår; heller ikke skal du klippe ditt skjegg kort.

²⁸ I skal ikke skjære i eders kjøtt av sorg over en avdød, og ikke brenne inn skrifttegn på eder; jeg er Herren.

²⁹ Du skal ikke vanhellige din datter ved å la henne drive hor, forat ikke landet skal drive

hor og bli fullt av skjensel.

³⁰ Mine sabbater skal I holde og ha ærefrykt for min helligdom; jeg er Herren.

³¹ I skal ikke vende eder til dødningemanere og ikke ty til sannsigere, så I gjør eder urene ved dem; jeg er Herren eders Gud.

³² For de grå hår skal du reise dig og ære den gamle, og du skal frykte din Gud; jeg er Herren.

³³ Når en fremmed bor hos eder i eders land, da skal I ikke undertrykke ham.

³⁴ Den fremmede som bor hos eder, skal regnes som en innfødt blandt eder, og du skal elske ham som dig selv, for I har selv vært fremmede i Egyptens land; jeg er Herren eders Gud.

³⁵ I skal ikke gjøre urett i dom, i lengdemål, i vekt eller i hulmål.

³⁶ Rette vektskåler, rette vektlodder, rett efa og rett hin skal I ha; jeg er Herren eders Gud, som førte eder ut av Egyptens land.

³⁷ I skal ta vare på alle mine lover og alle mine bud og holde dem; jeg er Herren.

KAPITTEL 20

Og Herren talte til Moses og sa:

² Du skal si til Israels barn: Om nogen av Israels barn eller av de fremmede som bor i Israel, gir noget av sine barn fra sig til Molok, skal han late livet; folket i landet skal stene ham.

³ Jeg vil sette mitt åsyn mot den mann og utrydde ham av hans folk fordi han har gitt sitt barn fra sig til Molok og gjort min helligdom uren og vanhelliget mitt hellige navn.

⁴ Om folket i landet lukker øinene til og ikke straffer en sådan mann med døden når han gir sitt barn fra sig til Molok,

⁵ da vil jeg sette mitt åsyn mot denne mann og hans slekt, og ham og alle dem som følger ham i å drive avgudsdyrkelse med Molok, vil jeg utrydde av deres folk.

⁶ Når nogen vender sig til dødningemanere og sannsigere og driver avgudsdyrkelse med dem, da vil jeg sette mitt åsyn mot den mann og utrydde ham av hans folk.

⁷ I skal hellige eder og være hellige; for jeg er Herren eders Gud.

⁸ Og I skal ta vare på mine lover og holde dem; jeg er Herren, som helliger eder.

⁹ Hver den som banner sin far eller sin mor, skal late livet; sin far og sin mor har han bannet, hans blod være over ham!

¹⁰ Når en mann driver hor med en annen manns hustru -- med sin næstes hustru, da skal de begge late livet, både mannen og kvinnen som har drevet hor.

¹¹ Når en mann ligger hos sin fars hustru, har han vanæret sin fars leie; de skal begge late livet, deres blod være over dem!

¹² Når en mann ligger hos sin sønnkone, skal de begge late livet; de har gjort en vederstyggelig gjerning, deres blod være over dem!

¹³ Når en mann ligger hos en annen mann som en ligger hos en kvinne, da har de begge gjort en vederstyggelig gjerning; de skal late livet, deres blod være over dem!

¹⁴ Når en mann tar både mor og datter til ekte, da er det skammelig ferd; både han og kvinnene skal brennes med ild; slik skam skal ikke finnes blandt eder.

¹⁵ En mann som har omgang med et dyr, skal late livet, og dyret skal I drepe.

¹⁶ Når en kvinne kommer nær noget dyr og har omgang med det, da skal du slå ihjel både kvinnen og dyret; de skal late livet, deres blod være over dem!

- ¹⁷ Når en mann tar sin søster, sin fars eller sin mors datter, til ekte og har omgang med henne, og hun med ham, da er det skammelig ferd, og de skal utryddes for sitt folks øine; han har hatt omgang med sin søster, han skal lide for sin misgjerning.
- ¹⁸ Når en mann ligger hos en kvinne som har sin månedlige urenhet, og har omgang med henne, da har han avdekket hennes kilde, og hun har avdekket sitt blods kilde; de skal begge utryddes av sitt folk.
- ¹⁹ Din mors eller din fars søster skal du ikke ha omgang med, for den som gjør dette, vanærer sin nærmeste slekt; de skal lide for sin misgjerning.
- ²⁰ Når en mann ligger hos sin farbrors hustru, har han vanæret sin farbror; de skal lide for sin synd, de skal dø barnløse.
- ²¹ Når en mann tar sin brors hustru, da er det skamløs ferd; han har vanæret sin bror, de skal være barnløse.
- ²² I skal ta vare på alle mine lover og alle mine bud og holde dem, forat ikke landet skal utspy eder, det land som jeg fører eder til og vil la eder bo i,
- ²³ og I skal ikke følge det folks skikker som jeg driver ut for eder; for alt dette har de gjort, og jeg vemmedes ved dem,
- ²⁴ og jeg sa til eder: I skal ta deres land i eie, og jeg vil gi eder det til eiendom, et land som flyter med melk og honning; jeg er Herren eders Gud, som har skilt eder ut fra folkene.
- ²⁵ Derfor skal I skille mellom rene dyr og urene og mellom urene fugler og rene og ikke gjøre eder selv vederstyggelige ved å ete de firføtte dyr eller de fugler eller det kryp på jorden som jeg har skilt ut for eder, forat I skal holde dem for urene.
- ²⁶ I skal være hellige for mig; for jeg, Herren, er hellig, og jeg har skilt eder ut fra folkene, forat I skal høre mig til.
- ²⁷ Når det i en mann eller kvinne er en dødningemaner-ånd eller en sannsiger-ånd, da skal de late livet; de skal stenes, deres blod være over dem!

KAPITTEL 21

- O**g Herren sa til Moses: Tal til prestene, Arons sønner, og si til dem: En prest skal ikke gjøre sig uren blandt sitt folk ved å røre et lik,
- ² undtagen det er hans nærmeste slekt, hans mor, hans far, hans sønn, hans datter, hans bror
- ³ eller hans ugifte søster, som ennå hører til ætten og ikke er blitt nogen manns hustru; ved henne kan han gjøre sig uren.
- ⁴ Han skal ikke gjøre sig uren som ektemann, så han vanhelliger sig blandt sitt folk.
- ⁵ De skal ikke rake sig skallet på nogen del av sitt hode og ikke klippe sitt skjegg kort og ikke skjære i sitt kjøtt.
- ⁶ De skal være hellige for sin Gud og ikke vanhellige sin Guds navn; for de bærer frem Herrens ildoffer, sin Guds mat, derfor skal de være hellige.
- ⁷ En skjøge eller en kvinne som er vanæret, skal de ikke ta til ekte, og heller ikke en kvinne som hennes mann har skilt sig fra; for presten er hellig for sin Gud.
- ⁸ Og du skal holde ham hellig, for han bærer frem din Guds mat; han skal være hellig for dig, for jeg, Herren, som helliger eder, er hellig.
- ⁹ Og dersom en prests datter vanhelliger sig ved å drive hor, så vanhelliger hun sin far; hun skal brennes med ild.
- ¹⁰ Den som er yppersteprest blandt sine brødre, han på hvis hode salvings-oljen er utøst,

og som er innvidd og har iklædd sig de hellige klær, han skal ikke rake sitt hode og ikke sønderrive sine klær.

¹¹ Han skal ikke gå inn til noget lik; ikke engang ved sin far eller sin mor skal han føre urenhet over sig.

¹² Han skal ikke gå ut av helligdommen for ikke å vanhellige sin Guds helligdom; for innvielsen han fikk ved sin Guds salvings-olje, er over ham; jeg er Herren.

¹³ Til hustru skal han ta en ren jomfru;

¹⁴ en enke eller en fraskilt eller en vanæret kvinne eller en skjøge -- nogen sådan må han ikke gifte sig med; bare en jomfru av sitt folk skal han ta til hustru.

¹⁵ Han skal ikke vanhellige sin ætt blandt sitt folk; for jeg er Herren, som helliger ham.

¹⁶ Og Herren talte til Moses og sa:

¹⁷ Tal til Aron og si: Ingen av din ætt, enten nu eller i kommende tider, som har noget lyte, skal trede nær for å bære frem sin Guds mat.

¹⁸ Ingen som har noget lyte, skal trede nær, ingen som er blind eller halt eller har noget ansiktslyte eller et lem som er for stort,

¹⁹ ingen som har brukket fot eller hånd,

²⁰ eller som er pukkelrygget eller dverg eller har en hvit flekk på øiet eller har skabb eller noget annet utslett, eller hvis stener er knust.

²¹ Ingen av Arons, prestens, ætt, som har noget lyte, skal trede nær for å bære frem Herrens ildoffer; han har et lyte, han skal ikke trede nær for å bære frem sin Guds mat.

²² Sin Guds mat kan han nok ete, både av de høihellige og av de hellige gaver;

²³ men han må ikke gå frem til forhenget og ikke trede nær til alteret, fordi han har et lyte; han skal ikke vanhellige mine helligdommer, for jeg er Herren, som helliger dem.

²⁴ Og Moses sa dette til Aron og hans sønner og til alle Israels barn.

KAPITTEL 22

Og Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Aron og hans sønner og si at de skal se sig vel for med de hellige gaver som Israels barn helliger mig, og ikke vanhellige mitt hellige navn; jeg er Herren.

³ Si til dem: Dersom nogen av hele eders ætt, nu eller i kommende tider, kommer nær de hellige gaver som Israels barn helliger Herren, mens han har nogen urenhet på sig, så skal han utryddes fra mitt åsyn; jeg er Herren.

⁴ Ingen av Arons ætt som er spedalsk eller har flod, skal ete av de hellige gaver før han er blitt ren, ikke heller den som rører ved nogen som er blitt uren ved lik, eller den fra hvem det går sæd,

⁵ eller den som rører ved noget kryp som en blir uren ved, eller ved et menneske som en blir uren ved, hvad urenhet det enn er.

⁶ Den som rører ved noget sådant, skal være uren til om aftenen, og han skal ikke ete av de hellige gaver før han har badet sitt legeme i vann.

⁷ Når solen er gått ned, er han ren, og derefter kan han ete av de hellige gaver; for det er hans mat.

⁸ Det som er selvdødt eller sønderrevet, skal han ikke ete, for da blir han uren; jeg er Herren.

⁹ De skal ta vare på det jeg vil ha varetatt, forat de ikke skal bære synd for noget sådant og dø fordi de vanhelliger det hellige; jeg er Herren, som helliger dem.

- ¹⁰ Ingen fremmed [de. som ikke hører til en presteslekt.] skal ete det hellige; en som har sitt tilhold hos presten eller er dagarbeider hos ham, må ikke ete det hellige.
- ¹¹ Men når en prest kjøper en træl for sine penger, da kan trælen ete av det, likeså den som er født i hans hus; de kan ete av hans mat.
- ¹² Når en prests datter blir en fremmed manns hustru, skal hun ikke ete av de hellige offergaver;
- ¹³ men blir hun enke, eller er hun skilt fra sin mann, og hun ingen barn har, og hun vender tilbake til sin fars hus og bor hos ham likesom i sin ungdom, da kan hun ete av sin fars mat; men ingen fremmed skal ete av den.
- ¹⁴ Når nogen eter noget hellig og ikke vet om det, skal han godtgjøre presten det hellige og legge femtedelen til.
- ¹⁵ Prestene skal ikke vanhellige de hellige gaver som Israels barn ofrer til Herren,
- ¹⁶ og således føre over dem misgjerning og skyld, når de eter deres hellige gaver; for jeg er Herren, som helliger dem.
- ¹⁷ Og Herren talte til Moses og sa:
- ¹⁸ Tal til Aron og hans sønner og til alle Israels barn og si til dem: Når nogen av Israels hus eller av de fremmede i Israel vil ofre sitt offer, enten det er et lovet offer eller et frivillig offer de vil ofre til Herren som brennoffer,
- ¹⁹ da skal I gjøre det således at Herren kan ha velbehag i eder: Det skal være en han uten lyte av storfeet, av fårene eller av gjetene.
- ²⁰ Noget som det er lyte på, må I ikke ofre; for da har Herren ikke velbehag i eder.
- ²¹ Og når nogen vil ofre Herren et takkoffer av storfeet eller av småfeet, enten for å oppfylle et løfte eller for å gi et frivillig offer, da skal det være uten lyte, forat Herren kan ha velbehag i det; der skal aldeles ikke være noget lyte på det.
- ²² Dyr som er blinde eller benbrutt eller lemlestet, eller som har verkesår eller skabb eller annet utslett, skal I ikke ofre til Herren, og I skal ikke legge ildoffer av dem på alteret for Herren.
- ²³ Et stykke storfe eller småfe som har et lem som er for stort eller for lite, kan du ofre som frivillig offer, men som lovet offer har Herren ikke velbehag i det.
- ²⁴ Et dyr som er gildet ved å trykkes eller knuses eller rives eller skjæres, skal I ikke bære frem for Herren; sådant [de. gilde noget dyr.] skal I ikke gjøre i eders land.
- ²⁵ Heller ikke av en utlendings hånd skal I motta og ofre sådanne dyr som matoffer til eders Gud; for de er utskjemt, det er lyte på dem; med dem vinner I ikke Herrens velbehag.
- ²⁶ Og Herren talte til Moses og sa:
- ²⁷ Når en kalv eller et lam eller et kje fødes, da skal de bli Syv dager hos moren; men fra den åttende dag av er de velbehagelige for Herren som ildoffer for ham.
- ²⁸ I skal ikke slakte et stykke storfe eller småfe på samme dag som dets unge.
- ²⁹ Når I ofrer Herren et lovprisnings-offer, skal I gjøre det således at Herren kan ha velbehag i eder.
- ³⁰ Det skal etes samme dag, I skal ikke levne noget av det til om morgenen; jeg er Herren.
- ³¹ I skal ta vare på mine bud og holde dem; jeg er Herren.
- ³² I skal ikke vanhellige mitt hellige navn, for jeg vil være helliget blandt Israels barn; jeg er Herren, som helliger eder,
- ³³ som førte eder ut av Egyptens land for å være eders Gud; jeg er Herren.

KAPITTEL 23

Og Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Israels barn og si til dem: Dette er Herrens høitider -- mine høitider -- som I skal utrope som hellige sammenkomster:

³ I seks dager skal I arbeide; men på den syvende dag er det høihellig sabbat, en hellig sammenkomst; da skal I ikke gjøre noget arbeid; det er sabbat for Herren i alle eders hjem.

⁴ Dette er Herrens høitider, de hellige sammenkomster, som I skal utrope til deres fastsatte tider:

⁵ I den første måned, på den fjortende dag i måneden, mellom de to aftenstunder, er det påske for Herren.

⁶ Og på den femtende dag i samme måned er det de usyrede brøds høitid for Herren; i syv dager skal I ete usyret brød.

⁷ På den første dag skal I holde en hellig sammenkomst, I skal ikke gjøre nogen arbeidsgjerning.

⁸ I syv dager skal I ofre ildoffer for Herren; på den syvende dag skal det være en hellig sammenkomst, I skal ikke gjøre nogen arbeidsgjerning.

⁹ Og Herren talte til Moses og sa:

¹⁰ Tal til Israels barn og si til dem: Når I kommer inn i det land som jeg vil gi eder, og I høster dets grøde, da skal I komme til presten med det første kornbånd av eders høst.

¹¹ Og han skal svinge kornbåndet for Herrens åsyn, forat Herren kan ha velbehag i eder; dagen etter sabbaten skal presten svinge det.

¹² Og samme dag som I svinger kornbåndet, skal I ofre et årsgammelt lam uten lyte til brennoffer for Herren

¹³ og matofferet som hører til: to tiendedeler av en efa fint mel, blandet med olje, til ildoffer for Herren, til en velbehagelig duft, og drikkofferet som hører til: fjerdedelen av en hin vin.

¹⁴ Og I skal ikke ete brød eller ristet eller friskt korn før den dag -- før I har båret frem offeret for eders Gud; det skal være en evig lov for eder, fra slekt til slekt, i alle eders hjem.

¹⁵ Fra dagen etter sabbaten, fra den dag I bærer frem svinge-kornbåndet, skal I telle fulle syv uker;

¹⁶ femti dager skal I telle til dagen etter den syvende sabbat, og da skal I bære frem for Herren et offer av den nye grøde:

¹⁷ Fra eders hjemsteder skal I komme med to svingebrød, som er laget av to tiendedeler av en efa fint mel og bakt med surdeig; de er en førstegrøde for Herren.

¹⁸ Og sammen med brødet skal I føre frem syv årsgamle lam uten lyte og en oksekalv og to værer -- de skal være til brennoffer for Herren -- og matofferet og drikkofferne som hører til; det er et ildoffer til velbehagelig duft for Herren.

¹⁹ Og I skal ofre en gjetebukk til syndoffer og to årsgamle lam til takkoffer.

²⁰ Og presten skal svinge dem sammen med førstegrødens brød og to lam for Herrens åsyn; de skal være Herren helliget og tilhøre presten.

²¹ Og samme dag skal I la utrope at det skal holdes en hellig sammenkomst; I skal ikke gjøre nogen arbeidsgjerning; det skal være en evig lov for eder, fra slekt til slekt, hvor I så bor.

²² Og når I høster grøden i eders land, skal du ikke under din innhøsting skjære kornet helt ut til ytterste kant av din aker, og de aks som blir liggende etter innhøstingen, skal du

ikke sanke op; du skal la dem være igjen til den fattige og den fremmede; jeg er Herren eders Gud.

23 Og Herren talte til Moses og sa:

24 Tal til Israels barn og si: I den syvende måned, på den første dag i måneden, skal I holde hviledag med basunklang til ihukommelse og en hellig sammenkomst.

25 Da skal I ikke gjøre nogen arbeidsgjerning, og I skal ofre ildoffer til Herren.

26 Og Herren talte til Moses og sa:

27 Men på den tiende dag i den samme syvende måned er det soningsdag; da skal I holde en hellig sammenkomst, og I skal faste og ofre ildoffer til Herren.

28 Den dag skal I ikke gjøre noget arbeid; for det er en sonings-dag; da skal det gjøres soning for eder for Herrens, eders Guds åsyn.

29 For enhver som ikke faster den dag, skal utryddes av sitt folk.

30 Og enhver som gjør noget arbeid den dag, han skal utryddes av sitt folk.

31 Intet arbeid må I gjøre den dag; det skal være en evig lov for eder, fra slekt til slekt, hvor I så bor.

32 En høihellig sabbat skal den være for eder, og I skal faste; på den niende dag i måneden om aftenen, fra den aften til den næste, skal I holde eders sabbatshvile.

33 Og Herren talte til Moses og sa:

34 Tal til Israels barn og si: På den femtende dag i denne samme syvende måned skal løvsalenes fest holdes for Herren, og den skal vare syv dager.

35 På den første dag skal det være en hellig sammenkomst; I skal ikke gjøre nogen arbeidsgjerning.

36 I syv dager skal I ofre ildoffer til Herren; på den åttende dag skal I holde en hellig sammenkomst og ofre ildoffer til Herren; det er en festsammenkomst; I skal ikke gjøre nogen arbeidsgjerning.

37 Dette er Herrens høitider; dem skal I utrope som hellige sammenkomster, og på dem skal I ofre Herren ildoffer, brennoffer og matoffer, slaktoffer og drikkoffer, hver dag det som hører dagen til,

38 foruten Herrens sabbater og foruten eders gaver og foruten alle eders lovede offer og foruten alle eders frivillige offer som I gir Herren.

39 Men på den femtende dag i den syvende måned, når I innsamler landets grøde, skal I holde Herrens fest, og den skal vare i syv dager; den første dag skal være hviledag, og den åttende dag skal være hviledag.

40 Og den første dag skal I ta frukter av fagre trær, palmegrener og kvister av løvrike trær og siljer som vokser ved bekkene; og I skal være glade for Herrens, eders Guds åsyn i syv dager.

41 Denne høitid skal I holde som en fest for Herren syv dager om året; det skal være en evig lov for eder, fra slekt til slekt; i den syvende måned skal I holde den.

42 I skal bo i løvhytter i syv dager, alle innfødte i Israel skal bo i løvhytter,

43 forat eders efterkommere skal vite at jeg lot Israels barn bo i løvhytter da jeg førte dem ut av Egyptens land; jeg er Herren eders Gud.

44 Og Moses kunngjorde Herrens høitider for Israels barn.

KAPITTEL 24

Og Herren talte til Moses og sa:

² Byd Israels barn at de skal la dig få ren olje av støtte oliven til lysestaken, så lampene kan settes op til enhver tid.

³ Utenfor vidnesbyrdets forheng i sammenkomstens telt skal Aron alltid holde dem i stand fra aften til morgen for Herrens åsyn; det skal være en evig lov for eder, fra slekt til slekt.

⁴ På lysestaken av rent gull skal han alltid holde lampene i stand for Herrens åsyn.

⁵ Du skal ta fint mel og bake tolv kaker av det; hver kake skal være to tiendedeler av en efa.

⁶ Og du skal legge dem i to rader, seks i hver rad, på bordet av rent gull for Herrens åsyn.

⁷ Og du skal legge ren virak på hver rad, og den skal være et ihukommelses-offer for brødene, et ildoffer for Herren.

⁸ På hver sabbatsdag skal brødene gjennom alle tider legges frem for Herrens åsyn; det skal være en gave fra Israels barn-en evig pakt.

⁹ De skal høre Aron og hans sønner til, og de skal ete dem på et hellig sted; for de er høihellige og er hans del av Herrens ildoffer -- en evig rettighet.

¹⁰ En mann som var sønn av en israelittisk kvinne, men hadde en egypter til far, gikk engang ut blandt Israels barn. Da kom den israelittiske kvinnes sønn og en israelittisk mann i trette med hverandre i leiren,

¹¹ og den israelittiske kvinnes sønn spottet Herrens navn og bannet det, og de førte ham til Moses. Hans mor hette Selomit, Dibris datter, av Dans stamme.

¹² De satte ham fast, forat de kunde få avgjørelse ved et ord fra Herren.

¹³ Og Herren talte til Moses og sa:

¹⁴ Før spotteren utenfor leiren, og alle de som hørte det, skal legge sine hender på hans hode, og hele menigheten skal stene ham.

¹⁵ Og du skal tale til Israels barn og si: Når nogen banner sin Gud, skal han lide for sin synd.

¹⁶ Og den som spotter Herrens navn, skal late livet, hele menigheten skal stene ham; enten det er en fremmed eller en innfødt, skal han stenes når han spotter Herrens navn.

¹⁷ Når en slår et menneske ihjel, skal han late livet.

¹⁸ Men den som slår et stykke fe ihjel, skal godtgjøre det, liv for liv.

¹⁹ Når nogen voldet sin næste mén på hans legeme, skal der gjøres det samme med ham som han selv har gjort:

²⁰ brudd for brudd, øie for øie, tann for tann; det samme mén som han voldet en annen, skal han selv få.

²¹ Den som slår et stykke fe ihjel, skal godtgjøre det; men den som slår et menneske ihjel, skal late livet.

²² En og samme rett skal gjelde for eder, den skal gjelde for den fremmede som for den innfødte; for jeg er Herren eders Gud.

²³ Og Moses sa dette til Israels barn, og de førte spotteren utenfor leiren og stenet ham -- Israels barn gjorde som Herren hadde befalt Moses.

KAPITTEL 25

Og Herren talte til Moses på Sinai berg og sa:

² Tal til Israels barn og si til dem: Når I kommer inn i det land jeg vil gi eder, da skal landet ha en sabbatshvile for Herren.

³ I seks år skal du tilså din aker, og i seks år skal du stelle med din vingård og høste landets grøde.

⁴ Men i det syvende år skal det være en høihellig sabbat for landet, en sabbat for Herren; da skal du ikke tilså din aker og ikke stelle med din vingård.

⁵ Det som vokser av sig selv efterat du har høstet, skal du ikke skjære, og druene på ditt ustelte vintre skal du ikke sanke; det skal være et sabbatsår for landet.

⁶ Og det som vokser i landets sabbatsår, skal være til føde for eder, for dig og din tjener og din tjenestepike og din dagarbeider og de fremmede som holder til hos dig;

⁷ og din buskap og de ville dyr som er i ditt land, skal også ete av all den grøde som vokser der.

⁸ Så skal du telle frem syv sabbatsår, syv ganger syv år, så tiden for de syv sabbatsår blir ni og firti år.

⁹ Og i den syvende måned, på den tiende dag i måneden, skal du la basunen lyde gjennom landet; på soningsdagen skal I la basunen lyde gjennom hele eders land.

¹⁰ Og I skal holde det femtiende år hellig og utrope frihet i landet for alle dem som bor der; det skal være et jubelår for eder, og I skal komme tilbake, enhver til sin eiendom og enhver til sin slekt.

¹¹ Et jubelår skal dette femtiende år være for eder; ikke skal I så, og ikke skal I høste det som vokser av sig selv i det år, og ikke skal I sanke druene av de ustelte vintrær i det år.

¹² For det er jubelår, hellig skal det være for eder; av marken skal I ete det den bærer.

¹³ I dette jubelår skal I komme tilbake, enhver til sin eiendom.

¹⁴ Når du selger noget til din næste, eller du kjøper noget av din næste, da skal I ikke gjøre hverandre urett.

¹⁵ Efter tallet av år siden jubelåret skal du kjøpe av din næste; efter tallet av innhøstingsårene skal han selge til dig.

¹⁶ For et større tall av år skal du gjøre kjøpesummen større, og for et mindre tall av år skal du gjøre kjøpesummen mindre; for det er bare et visst tall av avlinger [de. ikke jorden selv, men dens avlinger inntil jubelåret.] han selger til dig.

¹⁷ Og ingen av eder skal gjøre sin næste urett, men du skal frykte din Gud; for jeg er Herren eders Gud.

¹⁸ I skal holde mine lover og ta vare på mine bud og holde dem; så skal I bo trygt i landet.

¹⁹ Og landet skal gi sin frukt, og I skal ete og bli mette og bo der trygt.

²⁰ Og om I sier: Hvad skal vi ete i det syvende år, når vi ikke sår og ikke samler inn vår grøde? --

²¹ da vil jeg sende min velsignelse over eder i det sjette år, så det gir grøde for tre år.

²² I det åttende år skal I så, men ennå ete av den gamle grøde; like til det niende års grøde kommer, skal I ete gammelt korn.

²³ Jorden må ikke selges for alle tider; for mig hører landet til, I er fremmede og gjester hos mig.

²⁴ I hele det land I får til eie, skal I tillate innløsning av jorden.

²⁵ Når din bror blir fattig og må selge noget av sin jordeiendom, da skal hans løser, hans nærmeste frende, komme og innløse det som hans bror har solgt.

- ²⁶ Og om en ikke har nogen løser, men selv får råd til det og kommer til å eie det som skal til for å innløse det,
- ²⁷ da skal han regne efter hvor mange år det er gått siden han solgte, og bare betale det overskytende til den mann han solgte til; så skal han komme til sin jordeiendom igjen.
- ²⁸ Men dersom han ikke har nok til å betale ham med, da skal det han har solgt, bli i dens eie som kjøpte det, helt til jubelåret; men i jubelåret skal det gis fritt, så han kommer til sin jordeiendom igjen.
- ²⁹ Når nogen selger et våningshus i en by som er omgitt med murer, da skal hans innløsningsrett vare inntil et helt år er gått efterat han har solgt; et år skal hans innløsningsrett vare.
- ³⁰ Men dersom det ikke blir innløst innen et helt år er til ende, da skal huset, om det ligger i en by med murer omkring, for alle tider tilhøre den som kjøpte det, og hans efterkommere; det skal ikke gis fritt i jubelåret.
- ³¹ Men husene i småbyer som ikke har murer omkring, skal regnes like med jordene på landet; de skal kunne innløses, og i jubelåret skal de gis fri.
- ³² Men gjelder det huser i byer som hører levittene til, da skal innløsningsretten vare gjennom alle tider.
- ³³ Når en kjøper noget av en levitt, så skal et hus som er solgt, såfremt det ligger i hans egen by, gis fritt i jubelåret; for husene i levittenes byer er deres eiendom blandt Israels barn.
- ³⁴ Men løkkene omkring deres byer må ikke selges; for de er deres eiendom for all tid.
- ³⁵ Når din bror blir fattig og ikke lenger kan holde sig oppe, da skal du støtte ham; som en fremmed og en innerst skal han leve hos dig.
- ³⁶ Du må ikke ta rente eller overmål av ham, men du skal frykte din Gud, så din bror kan leve med dig.
- ³⁷ Du skal ikke låne ham penger mot rente og ikke kreve noget i tillegg for den mat du låner ham.
- ³⁸ Jeg er Herren eders Gud, som førte eder ut av Egyptens land for å gi eder Kana'ans land og være eders Gud.
- ³⁹ Når din bror blir fattig og selger sig til dig, da skal du ikke la ham tjene hos dig som en træl tjener.
- ⁴⁰ Han skal være hos dig som en dagarbeider eller innerst og tjene hos dig til jubelåret.
- ⁴¹ Da skal han flytte fra dig, både han og hans barn, og dra hjem til sin slekt; til sin fedrene-eiendom skal han vende tilbake.
- ⁴² For de er mine tjenere, som jeg har ført ut av Egyptens land; de skal ikke selges som en træl selges.
- ⁴³ Du skal ikke herske over ham med hårdhet, men du skal frykte din Gud.
- ⁴⁴ Men vil du få dig en træl eller en trælkvinne, da skal I kjøpe dem av de hedningefolk som bor omkring eder,
- ⁴⁵ og likeledes blandt barna av de innerster som bor hos eder som fremmede; blandt dem og deres efterkommere, som bor hos eder og er født i eders land, kan I kjøpe træler eller trælkvinner, og de skal være eders eiendom,
- ⁴⁶ og I kan efterlate dem som arv til eders barn efter eder, så de kan ha dem til eiendom; I kan for all tid bruke dem som træler. Men over eders brødre, Israels barn, skal du ikke herske med hårdhet, bror over bror.
- ⁴⁷ Når en fremmed eller innerst hos dig kommer til velstand, og en av dine brødre som bor

nær ham, blir fattig og må selge sig til den fremmede som har tilhold hos dig, eller til en som stammer fra en fremmed manns slekt,

⁴⁸ da skal han kunne løses ut efterat han har solgt sig. En av hans brødre skal løse ham ut,

⁴⁹ eller hans farbror eller hans farbrors sønn eller en annen av de nærmeste slektninger i hans ætt, skal løse ham ut, eller får han råd til det, da skal han løse sig selv ut.

⁵⁰ Når han da gjør op med den som har kjøpt ham, skal de regne ut tiden fra det år han solgte sig til ham, og til jubelåret, og pengene som han solgte sig for, skal deles med årenes tall; den tid han har vært hos ham, skal regnes som om han hadde vært dagarbeider.

⁵¹ Dersom det ennu er mange år tilbake, da skal han til utløsning betale tilbake en tilsvarende del av de penger han blev kjøpt for.

⁵² Men dersom det er få år tilbake til jubelåret, så skal han gjøre op med ham efter dem; efter sine tjeneste-år skal han betale sin løsningssum.

⁵³ Som en dagarbeider som tjener år for år, skal han være hos ham; du må ikke tåle at han hersker over ham med hårdhet.

⁵⁴ Men dersom han ikke løses ut på en av disse måter, da skal han bli fri i jubelåret, både han og hans barn.

⁵⁵ For mig hører Israels barn til som tjenere, de er mine tjenere, som jeg har ført ut av Egyptens land; jeg er Herren eders Gud.

KAPITTEL 26

I skal ikke gjøre eder avguder og ikke reise op utskårne billeder eller støtter og ikke sette stener med billeder i eders land for å tilbede ved dem; for jeg er Herren eders Gud.

² Mine sabbater skal I holde, og for min helligdom skal I ha ærefrykt; jeg er Herren.

³ Dersom I vandrer i mine lover og tar vare på mine bud og holder dem,

⁴ da vil jeg gi eder regn i rette tid, og jorden skal gi sin grøde, og markens trær skal gi sin frukt.

⁵ Og tresketiden skal vare hos eder like til vinhøsten, og vinhøsten skal vare inntil kornet såes, og I skal ete eder mette av brødet som I har avlet, og bo trygt i eders land.

⁶ Og jeg vil gi fred i landet, og I skal hvile i ro, og ingen skal forferde eder; jeg vil rydde ut de ville dyr av landet, og sverd skal ikke fare gjennom eders land.

⁷ Og I skal forfølge eders fiender, og de skal falle for eders sverd.

⁸ Fem av eder skal forfølge hundre, og hundre av eder skal forfølge ti tusen, og eders fiender skal falle for eders sverd.

⁹ Og jeg vil vende mig til eder og gjøre eder fruktbare og tallrike, -- og jeg vil holde min pakt med eder.

¹⁰ Og I skal ha gammel grøde å ete inntil I må føre den bort for den nye grødes skyld.

¹¹ Og jeg vil sette min bolig midt iblandt eder, og jeg skal aldri forkaste eder.

¹² Og jeg vil vandre midt iblandt eder, og jeg vil være eders Gud, og I skal være mitt folk.

¹³ Jeg er Herren eders Gud, som førte eder ut av Egyptens land, forat I ikke mere skulde være deres træler, og jeg brøt sønder eders åks stenger og lot eder gå opreist.

¹⁴ Men dersom I ikke lyder mig og ikke holder alle disse bud,

¹⁵ dersom I forakter mine forskrifter, og dersom I forkaster mine lover, så I ikke holder alle mine bud, men bryter min pakt,

- ¹⁶ da vil også jeg gjøre således mot eder: Jeg vil besøke eder med redsler, med tærende sott og brennende feber, så eders øine slukner og sjelen vansmekter; til ingen nytte skal I så eders sæd, eders fiender skal ete den op.
- ¹⁷ Og jeg vil sette mitt åsyn mot eder, og eders fiender skal slå eder, og de som hater eder, skal herske over eder, og I skal flykte skjønt ingen forfølger eder.
- ¹⁸ Og dersom I enda ikke lyder mig, da vil jeg tukte eder syvfold mere for eders synder.
- ¹⁹ Jeg vil bryte eders styrkes overmot, og jeg vil gjøre eders himmel som jern og eders jord som kobber.
- ²⁰ Til ingen nytte skal I fortære eders kraft, og eders land skal ikke gi sin grøde, og træerne i landet skal ikke gi sin frukt.
- ²¹ Og dersom I enda står mig imot og ikke vil lyde mig, da vil jeg slå eder syvfold mere, som eders synder fortjener.
- ²² Jeg vil sende ville dyr imot eder, og de skal røve eders barn fra eder og ødelegge eders fe og forminske eders tall, og eders veier skal bli øde.
- ²³ Og dersom I enda ikke lar eder tukte av mig, men står mig imot,
- ²⁴ da vil også jeg stå eder imot og slå eder syvfold mere for eders synder.
- ²⁵ Jeg vil føre over eder et sverd som hevner pakten, [de. pakten som I brøt] og samler I eder i eders byer, da vil jeg sende pest inn iblandt eder, og I skal gis i fiendens hånd.
- ²⁶ Når jeg bryter sønder brødet's stav for eder, da skal ti kvinner bake eders brød i én ovn og gi eder brødet igjen efter vekt, og I skal ete og ikke bli mette.
- ²⁷ Og dersom I enda ikke lyder mig, men står mig imot,
- ²⁸ da vil også jeg stå eder imot i vrede og tukte eder syvfold mere for eders synder.
- ²⁹ I skal ete eders sønners kjøtt og ete eders døtres kjøtt.
- ³⁰ Og jeg vil ødelegge eders offerhauger og utrydde eders solstøtter og kaste eders døde kroppar ovenpå de døde kroppar av eders vederstyggelige avguder, og min sjel skal vemmes ved eder.
- ³¹ Og jeg vil gjøre eders byer til en ørken og legge eders helligdommer øde, og jeg vil ikke nyte vellukten av eders offer.
- ³² Og jeg vil legge landet øde, så eders fiender som bor der, skal forferdes over det.
- ³³ Men eder vil jeg sprede blandt hedningene, og med draget sverd vil jeg forfølge eder; eders land skal bli øde og eders byer en ørken.
- ³⁴ Da skal landet gjøre fyldest for sine sabbatsår hele den tid det ligger øde, mens I er i eders fienders land; da skal landet hvile og gjøre fyldest for sine sabbatsår.
- ³⁵ Hele den tid det ligger øde, skal det ha hvile, den hvile som det ikke fikk i eders sabbatsår, da I bodde der.
- ³⁶ Og de som blir igjen av eder, dem vil jeg gi et motløst hjerte i sine fienders land, så lyden av et henværet blad vil jage dem, og de skal flykte som en flykter for sverd, og falle skjønt ingen forfølger dem.
- ³⁷ Og de skal falle, den ene over den andre, som for sverd skjønt ingen forfølger dem; og I skal ikke holde stand mot eders fiender.
- ³⁸ Og I skal gå til grunne blandt hedningene, og eders fienders land skal fortære eder.
- ³⁹ Og de som blir igjen av eder, skal visne bort i eders fienders land for sin misgjernings skyld; også for sine fedres misgjerninger, som hviler på dem, skal de visne bort.
- ⁴⁰ Da skal de bekjenne sin misgjerning og sine fedres misgjerning, som de gjorde i sin troløshet mot mig, og bekjenne at de stod mig imot
- ⁴¹ -- derfor stod også jeg dem imot og førte dem inn i deres fienders land -- ja, da skal

deres uomskårne hjerte ydmyke sig, og de skal bøte for sin misgjerning.

⁴² Og så vil jeg komme i hu min pakt med Jakob, og min pakt med Isak og min pakt med Abraham vil jeg komme i hu, og landet vil jeg komme i hu.

⁴³ Men landet skal først være forlatt av dem og gjøre fyldest for sine sabbatsår, mens det ligger øde og forlatt av dem, og de skal bøte for sin misgjerning, efterdi de foraktet mine lover og forkastet mine bud.

⁴⁴ Men selv da, når de er i sine fienders land, vil jeg ikke støte dem bort og ikke forkaste dem, så jeg skulde tilintetgjøre dem og bryte min pakt med dem; for jeg er Herren deres Gud.

⁴⁵ Og jeg vil til beste for dem komme i hu pakten med fedrene, som jeg førte ut av Egyptens land midt for hedningenes øine for å være deres Gud; jeg er Herren.

⁴⁶ Dette er de forskrifter og de bud og de lover som Herren satte mellom sig og Israels barn på Sinai berg ved Moses.

KAPITTEL 27

Og Herren talte til Moses og sa:

² Tal til Israels barn og si til dem: Når nogen gjør et hellig løfte efter det verd du setter på folk som helliger sig til Herren,

³ da skal du verdsette en mann som er mellom tyve og seksti år gammel, til femti sekel sølv efter helligdommens sekel.

⁴ Men er det en kvinne, da skal du verdsette henne til tretti sekel.

⁵ Er det en som er mellom fem år og tyve år gammel, da skal du verdsette en som er av mannkjønn, til tyve sekel, og en som er av kvinnekjønn, til ti sekel.

⁶ Er det en som er mellom en måned og fem år gammel, da skal du verdsette en gutt til fem sekel sølv og en pike til tre sekel sølv.

⁷ Er det en som er seksti år gammel eller derover, da skal du, dersom det er en mann, verdsette ham til femten sekel, og en kvinne til ti sekel.

⁸ Men dersom nogen er for fattig til å betale efter din verdsetning, da skal han stilles frem for presten, og presten skal verdsette ham; efter som den som har gjort løftet, har råd til, skal presten verdsette ham.

⁹ Dersom det er dyr, sådanne som en ofrer til Herren, da skal alt det en gir Herren av sådant, være hellig.

¹⁰ En skal ikke gi noget annet i stedet og ikke bytte det, hverken et godt med et dårlig eller et dårlig med et godt; bytter nogen et dyr med et annet, da skal både det og det som det byttes med, være hellig.

¹¹ Men dersom det er et eller annet urent dyr, som en ikke ofrer til Herren, da skal dyret stilles frem for presten,

¹² og presten skal verdsette det efter som det er, godt eller dårlig; som du, prest, verdsetter det, således skal det være.

¹³ Men vil nogen innløse det, da skal han gi femtedelen mere enn det du har verdsatt det til.

¹⁴ Når nogen helliger sitt hus som gave til Herren, da skal presten verdsette det efter som det er, godt eller dårlig; som presten verdsetter, til hvis arvejord i landet den har således skal det stå ved makt.

¹⁵ Men dersom den som har helliget sitt hus, vil innløse det, da skal han gi femtedelen

mere enn du har verdsatt det til, så blir det hans.

16 Dersom nogen helliger Herren noget av sin jordeiendom, da skal du verdsette det efter utsæden, en homer byggsæd til femti sekel sølv.

17 Dersom han helliger sin jord fra jubelåret av, da skal din verdsetning stå ved makt.

18 Men dersom han helliger sin jord efter jubelåret, da skal presten utregne pengene efter de år som er tilbake til næste jubelår; og der skal gjøres avkortning i det verd du har satt.

19 Vil den som har helliget jorden, innløse den, da skal han gi femtedelen mere enn du har verdsatt den til, så skal den være hans for godt.

20 Men dersom han ikke innløser jorden, eller han selger den til en annen, da kan den ikke innløses mere.

21 Men når jorden gis fri i jubelåret, skal den være helliget Herren, likesom bannlyst jord; den skal høre presten til som hans eiendom.

22 Men dersom nogen helliger Herren et jordstykke som han har kjøpt, som ikke har hørt til den jordeiendom han har arvet,

23 da skal presten utregne for ham hvor høit det skal verdsettes, efter tiden inntil jubelåret, og han skal samme dag gi det du verdsetter det til; det skal være helliget Herren.

24 I jubelåret skal jorden komme tilbake til den han har kjøpt den av, til hvis arvejord i lander har hørt.

25 All din verdsetning skal skje efter helligdommens sekel; sekelen skal være tyve gera.

26 Det førstefødte i buskapen skal ikke nogen hellige; som førstefødt hører det Herren til, enten det er et stykke storfe eller småfe, hører det Herren til.

27 Men dersom det er av de urene dyr, da skal en innløse det efter din verdsetning og legge femtedelen til; dersom det ikke innløses, da skal det selges efter din verdsetning.

28 Men intet bannlyst som nogen vier til Herren av alt det han eier, må selges eller innløses, enten det er folk eller fe eller jordeiendom; alt bannlyst er høihellig for Herren.

29 Intet menneske som lyses i bann, skal løses; han skal late livet.

30 All landets tiende av jordens sæd og av træernes frukt hører Herren til; den er helliget Herren.

31 Vil nogen innløse noget av sin tiende, da skal han legge femtedelen til.

32 Og all tiende av storfe og av småfe, av alt det som går under hyrdestaven -- hvert tiende stykke -- skal være helliget Herren.

33 En skal ikke se efter om det er godt eller dårlig, og ikke bytte det; bytter en det, da skal både det og det som det byttes med, være hellig; det skal ikke innløses.

34 Dette er de bud som Herren gav Moses på Sinai berg og bød ham kunngjøre for Israels barn.

For other languages please go to www.wordproject.org